

คำอธิบายแนบท้าย

ประกาศ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

การตรวจสอบพื้นที่เหมาะสมสำหรับการเลี้ยงปศุสัตว์

กรมปศุสัตว์
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
กันยายน 2559

สารบัญ

เรื่อง

ลำดับที่		หน้า
1.	รูปแบบและขั้นตอนในการตรวจสอบพื้นที่เหมาะสมในการเลี้ยงปลุ่สัตว์	1
2.	กรอบแนวคิดการกำหนดตัวชี้วัดเขตเหมาะสมในการเลี้ยงปลุ่สัตว์	2
3.	แบบฟอร์มการสำรวจและรายงานผล	4
4.	ตัวชี้วัดตามแบบตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมของพื้นที่ในการเลี้ยงปลุ่สัตว์	4
5.	การถ่วงน้ำหนักและเกณฑ์การให้คะแนนตัวชี้วัดในแต่ละรายชนิดสัตว์	5
	- โคนม (แบบฟอร์ม 001)	5
	- โคนเนื้อ (แบบฟอร์ม 002)	11
	- สุกร (แบบฟอร์ม 003)	12
	- ไก่เนื้อ (แบบฟอร์ม 004)	23
	- ไก่ไข่ (แบบฟอร์ม 005)	29
	- กระบือ (แบบฟอร์ม 006)	35
	- แพะ (แบบฟอร์ม 007)	41
	- แกะ (แบบฟอร์ม 008)	47
6.	การตรวจสอบและยืนยันข้อมูลฟาร์มมาตรฐานและการขึ้นทะเบียนเกษตรกรในการเลี้ยงสัตว์	53
7.	การแปรผลค่าคะแนน	53

คำอธิบายแนบท้ายประกาศ

1. รูปแบบและขั้นตอนในการตรวจสอบพื้นที่เหมาะสมในการเลี้ยงปลุสสัตว์

1.1 คณะกรรมการบริหารจัดการเขตเศรษฐกิจปลุสสัตว์

การตรวจสอบพื้นที่เหมาะสมในการเลี้ยงปลุสสัตว์ เป็นการดำเนินงานโดยผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารจัดการเขตเศรษฐกิจปลุสสัตว์ โดยมีรองอธิบดีกรมปลุสสัตว์ (นายยุทธ หรินทรานนท์) เป็นประธาน มีผู้เชี่ยวชาญในแต่ละชนิดปลุสสัตว์ เป็นคณะกรรมการ และมีกองแผนงาน เป็นฝ่ายเลขานุการ โดยในกระบวนการตรวจสอบพื้นที่เหมาะสมมีรายละเอียด ดังนี้

1) การกำหนดตัวชี้วัดและเกณฑ์การให้คะแนน โดยผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

2) การสำรวจและตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล

- สำนักงานปลุสสัตว์อำเภอ ออกสำรวจและประเมินค่าคะแนนในระดับตำบล *ทุกตำบล* ตามแบบฟอร์มตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมฯ ทั้ง 8 ชนิดปลุสสัตว์ (แบบ 001 – 008) และจัดส่งผลสำรวจและประเมินค่าคะแนน ตามแบบสำรวจให้สำนักงานปลุสสัตว์จังหวัด โดยปลุสสัตว์อำเภอจะต้องเซ็นชื่อกำกับผู้จัดเก็บข้อมูล

- สำนักงานปลุสสัตว์จังหวัด ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลและปลุสสัตว์จังหวัดเซ็นชื่อกำกับผู้ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลในแบบตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมของพื้นที่ในการเลี้ยงปลุสสัตว์ ทั้ง 8 ชนิด

- สำนักงานปลุสสัตว์จังหวัด สรุปประมวลผลตามแบบรายงานสรุปผลการตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมของพื้นที่ในการเลี้ยงปลุสสัตว์ (แบบฟอร์ม 101 – 103) และปลุสสัตว์จังหวัดเซ็นชื่อกำกับผู้ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล

- สำนักงานปลุสสัตว์จังหวัด นำเสนอผลการตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมของพื้นที่ในการเลี้ยงปลุสสัตว์ ทั้ง 8 ชนิด ให้กับคณะกรรมการขับเคลื่อนการใช้ประโยชน์ที่ดินด้านเกษตรกรรมของจังหวัด พิจารณาให้ความเห็นชอบ และเมื่อคณะกรรมการฯ ระดับจังหวัดให้ความเห็นชอบแล้ว จะต้องจัดส่งข้อมูลให้กรมปลุสสัตว์เพื่อนำเสนอคณะกรรมการบริหารจัดการเขตเศรษฐกิจปลุสสัตว์ พิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

3) คณะกรรมการบริหารจัดการเขตเศรษฐกิจปลุสสัตว์ พิจารณาให้ความเห็นชอบผลการตรวจสอบพื้นที่เหมาะสมในการเลี้ยงปลุสสัตว์

4) เสนอให้ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อพิจารณาประกาศพื้นที่เหมาะสมในการเลี้ยงปลุสสัตว์

1.2 คณะกรรมการขับเคลื่อนการใช้ประโยชน์ที่ดินด้านเกษตรกรรมของจังหวัด

การตรวจสอบพื้นที่เหมาะสมในการเลี้ยงปลุสสัตว์ในแต่ละชนิด ในแต่ละจังหวัดจะต้องผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการขับเคลื่อนการใช้ประโยชน์ที่ดินด้านเกษตรกรรมของจังหวัด ซึ่งมีผู้ว่าราชการจังหวัดหรือรองผู้ว่าราชการจังหวัดที่ได้รับมอบหมายเป็นประธาน มีหัวหน้าส่วนราชการภายในจังหวัดเป็นคณะกรรมการและมีเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเป็นฝ่ายเลขานุการ เมื่อสำนักงานปลุสสัตว์จังหวัดได้สรุปและประมวลผลเรียบร้อยแล้ว จะต้องนำเสนอให้คณะกรรมการฯ ระดับจังหวัดพิจารณาให้ความเห็นชอบ และจัดส่งข้อมูลให้กรมปลุสสัตว์เพื่อสรุปประมวลผลในภาพรวมทั้งประเทศ

2. กรอบแนวคิดการกำหนดตัวชี้วัดเขตเหมาะสมในการเลี้ยงปลุสสัตว์

การสำรวจตรวจสอบพื้นที่ที่เหมาะสมในการเลี้ยงปลุสสัตว์ จะคำนึงถึงหลักวิชาการและหลักการทางวิทยาศาสตร์เป็นสำคัญ และพิจารณาองค์ประกอบอื่นๆ ที่เอื้อต่อการเลี้ยงปลุสสัตว์ โดยคณะกรรมการบริหารจัดการเขตเศรษฐกิจปลุสสัตว์ ได้พิจารณาความเหมาะสมประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 สภาพภูมิอากาศ (ดัชนีความร้อนขึ้น : Temperature Humidity Index-THI)

หมายถึง ค่าแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิกับความชื้นสัมพัทธ์ มาคำนวณเพื่อหาค่าสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการดำรงชีวิตของสัตว์ซึ่งค่าดัชนีความร้อนขึ้นจะมีผลต่อการระบายความร้อนจากตัวสัตว์ โดยดัชนีค่าความร้อนขึ้นที่มีความเหมาะสมต่อการเลี้ยงสัตว์มากที่สุดคือ ต่ำกว่า 74 และ ค่าดัชนีความร้อนขึ้น ระหว่าง 75 – 78 จะเป็นช่วงที่สัตว์เริ่มมีความเครียด ไม่สบายนักแต่ยังอาศัยอยู่ได้ และ ค่าดัชนีความร้อนขึ้น ระหว่าง 79 – 83 เป็นช่วงที่สัตว์มีความเครียดปานกลาง และ ถ้าหากมากกว่า 84 เป็นต้นไปจะเป็นจุดที่สัตว์มีความเครียดสูงและอาจถึงตายได้ แต่สำหรับประเทศไทยซึ่งอยู่ในเขตร้อนขึ้นพบว่ามีความชื้นสัมพัทธ์อยู่ระหว่าง 76.4 – 86.3

ที่มา : ข้อมูลจากกรมอุตุนิยมวิทยา (ใช้ข้อมูลอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ในระดับจังหวัดของทุกจังหวัด 10 ปีย้อนหลัง (ตั้งแต่ปี 2549 - 2558) คำนวณหาค่าดัชนีความร้อนขึ้น)

2.2 สภาพภูมิประเทศ (คุณสมบัติดินเหมาะสมสำหรับการปลูกพืชอาหารสัตว์ : pH / EC)

ค่าความเป็นกรด - ด่าง (pH) หมายถึง การพิจารณาคุณภาพของดินที่มีความเป็นกรด - ด่าง และเหมาะสมในการปลูกพืชอาหารสัตว์ โดยค่าความเป็นกรด - ด่าง (pH) ที่เหมาะสมต่อการปลูกพืชอาหารสัตว์อยู่ระหว่าง 6.6 - 7.3 pH ซึ่งหากค่า pH ต่ำหรือสูงกว่านี้ จะทำให้ผลผลิตและคุณภาพของพืชอาหารสัตว์ลดลง

ค่าความเค็มของดิน (ค่าการนำไฟฟ้าของดิน Electric Conductivity : EC) หมายถึง การพิจารณาค่าความเค็มของดิน ซึ่งมีผลต่อค่าความจุในการดูดซับธาตุอาหารในดิน โดยค่าความเค็มของดินที่มีค่าน้อยจะเหมาะสมกับการปลูกพืชเนื่องจากการดูดซับธาตุอาหารในดินมีน้อยทำให้พืชสามารถดูดซับธาตุอาหารในดินไปใช้ได้มากขึ้น และในทางตรงกันข้ามหากค่าความเค็มของดินมีมาก ก็จะไม่เหมาะสมต่อการปลูกพืชเนื่องจากพืชสามารถดูดซับธาตุอาหารในดินไปใช้ได้น้อยลง ทั้งนี้ค่าความเค็มในดินที่เหมาะสมต่อการปลูกพืชอาหารสัตว์ควรจะมีค่าน้อยกว่า 2 mmho./cm

ที่มา : ข้อมูลจากกรมพัฒนาที่ดิน (ใช้ข้อมูลชุดดินในระดับตำบล ซึ่งใน 1 ตำบล จะมีหลายชุดดิน แต่จะใช้ชุดดินที่มีปริมาณมากที่สุดเป็นตัวแทนของชุดดินในตำบลนั้น และนำค่าความเป็นกรด-ด่าง ของชุดดินดังกล่าว มาหาค่ากลางโดยวิธีหาค่าเฉลี่ย)

2.3 ความเหมาะสมของพื้นที่

หมายถึง การพิจารณาข้อเท็จจริงในพื้นที่ระดับตำบลว่ามีแหล่งน้ำเพียงพอต่อการเลี้ยงสัตว์ตลอดปีหรือไม่ และเป็นพื้นที่ที่น้ำไม่ท่วมหรือแล้งซ้ำซาก เพราะเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพิจารณาพื้นที่ที่เหมาะสม

ที่มา : ข้อมูลจากกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย

2.4 แหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์ (วัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร / อุตสาหกรรมทางการเกษตร / โรงงานอาหารสัตว์สำเร็จรูป และแหล่งวัตถุดิบอาหารสัตว์)

หมายถึง พื้นที่เลี้ยงสัตว์ของเกษตรกร มีแหล่งอาหารสำหรับสัตว์ที่จัดหาซื้อได้สะดวกและพอเพียง ไม่ว่าจะเป็นวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร / อุตสาหกรรมทางการเกษตร (by product) / โรงงานอาหารสัตว์สำเร็จรูป (feed) และแหล่งวัตถุดิบอาหารสัตว์ (raw material) โดยการพิจารณาข้อเท็จจริงในพื้นที่ระดับตำบล (ทั้งนี้ไม่รวมการมีแปลงปลูกพืชอาหารสัตว์ เนื่องจากการปลูกพืชอาหารสัตว์ได้วัดการให้คะแนนในเรื่องของสภาพภูมิประเทศ ซึ่งวัดคุณสมบัติความเหมาะสมของดินสำหรับการปลูกพืชอาหารสัตว์แล้ว)

- กรณีโคนม โคเนื้อ กระบือ แพะ และ แกะ หมายถึง มีแหล่งอาหารนอกเหนือจากการปลูกพืชอาหารสัตว์ภายในฟาร์ม ได้แก่ อาหารหายาจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร เช่น ฟางข้าว ต้นข้าวโพด หลังการเก็บเกี่ยว ฯลฯ และผลพลอยได้จากอุตสาหกรรมทางการเกษตร เช่น เปลือกข้าวโพด เปลือกสับปะรด กากปาล์ม กากถั่วเหลือง กากเป็ยร์ กากมอลท์ กากมัน ฯลฯ และแหล่งวัตถุดิบอาหารชั้น เช่น มันเส้นจากลานมัน เมล็ดข้าวโพดจากลานข้าวโพด รำข้าวและปลายข้าวจากโรงสี ฯลฯ

- กรณีสัตว์ปีกและสุกร หมายถึง ระยะทางระหว่างแหล่งวัตถุดิบอาหารสัตว์หรือโรงงานผลิตอาหารสัตว์สำเร็จรูป มาถึงฟาร์มหรือสหกรณ์ ซึ่งมีผลต่อราคาอาหารสัตว์ในด้านค่าขนส่ง

2.5 จำนวนประชากรสัตว์

หมายถึง จำนวนประชากรสัตว์ที่เลี้ยงอยู่ในแต่ละจังหวัดนั้น เป็นข้อมูลได้มาจากการสำรวจจำนวนประชากรสัตว์ของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ประจำปี 2558 ซึ่งจำนวนของประชากรสัตว์ในแต่ละจังหวัด จะเป็นการบ่งบอกทางกายภาพของพื้นที่ และความพร้อมของปัจจัยที่เอื้อต่อการประกอบอาชีพการเลี้ยงสัตว์ เช่น ร้านค้าจำหน่ายปัจจัยการผลิต โรงงานแปรรูป เป็นต้น

2.6 การขนส่งสู่ตลาด

หมายถึง มีระบบการขนส่งสินค้าปศุสัตว์จากแหล่งผลิตไปสู่ตลาดได้อย่างรวดเร็ว ทำให้มีต้นทุนในการขนส่งน้อย

ตลาด หมายถึง แหล่งรับซื้อสัตว์มีชีวิตหรือผลผลิตจากสัตว์ โดยเป็นตลาดหลักในพื้นที่ของจังหวัด และหรือพื้นที่จังหวัดใกล้เคียง ที่มีความมั่นคงสามารถรองรับผลผลิตได้ทั้งหมด เช่น

โคนม	คือ โรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์นม
โคเนื้อ และ กระบือ	คือ โรงฆ่าสัตว์หรือโรงงานแปรรูปเนื้อสัตว์
สุกร และ ไก่เนื้อ	
ไก่ไข่	คือ ผู้ค้าส่งไข่ไก่ / ตลาดในพื้นที่
แพะ และ แกะ	คือ ฟาร์มไปยังแหล่งรับซื้อสัตว์มีชีวิต

การขนส่ง หมายถึง การขนส่งผลผลิตจากฟาร์ม / สหกรณ์หรือแหล่งรวบรวมผลผลิตสู่ตลาด ระยะทางมีผลต่อต้นทุนค่าขนส่งและความเสียหายในระหว่างการขนส่ง

3. แบบฟอร์มการสำรวจและรายงานผล จะมี 2 แบบ คือ

3.1 แบบตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมของพื้นที่ในการเลี้ยงสัตว์รายชนิด มี 8 ชนิดสัตว์
ดำเนินการสำรวจโดยสำนักงานปศุสัตว์อำเภอ คือ

- แบบ 001 คือ แบบตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมของพื้นที่ในการเลี้ยงโคนม
- แบบ 002 คือ แบบตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมของพื้นที่ในการเลี้ยงโคเนื้อ
- แบบ 003 คือ แบบตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมของพื้นที่ในการเลี้ยงสุกร
- แบบ 004 คือ แบบตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมของพื้นที่ในการเลี้ยงไก่เนื้อ
- แบบ 005 คือ แบบตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมของพื้นที่ในการเลี้ยงไก่ไข่
- แบบ 006 คือ แบบตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมของพื้นที่ในการเลี้ยงกระบือ
- แบบ 007 คือ แบบตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมของพื้นที่ในการเลี้ยงแพะ
- แบบ 008 คือ แบบตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมของพื้นที่ในการเลี้ยงแกะ

3.2 แบบรายงานสรุปผลการตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมของพื้นที่ในการเลี้ยงสัตว์
รายชนิด ดำเนินการโดยสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด มี 3 แบบ คือ

- แบบ 101 คือ แบบรายงานสรุปผลคะแนนการตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมของพื้นที่
ในการเลี้ยงสัตว์รายชนิด (ทุกตำบล)
- แบบ 102 คือ แบบรายงานสรุปผลคะแนนการตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมของพื้นที่
ในการเลี้ยงสัตว์รายชนิด (เฉพาะที่ผ่านการประเมิน)
- แบบ 103 คือ แบบรายงานสรุปผลคะแนนจำแนกตามประกาศกระทรวง

3.3 แบบตรวจสอบและยืนยันข้อมูลฟาร์มมาตรฐานและการขึ้นทะเบียนเกษตรกรในการเลี้ยงสัตว์
รายชนิด

- แบบตรวจสอบและยืนยันข้อมูลฟาร์มมาตรฐานและการขึ้นทะเบียนเกษตรกร ดำเนินการสำรวจ
ข้อมูลในพื้นที่โดยสำนักงานปศุสัตว์อำเภอ และสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสรุปผลการตรวจสอบ

4. ตัวชี้วัดตามแบบตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมของพื้นที่ในการเลี้ยงสัตว์รายชนิด (แบบ 001 - 008)

ตัวชี้วัดตามแบบตรวจสอบและประเมินฯ จะมีทั้งหมด 6 ตัวชี้วัด ดังนี้

1. สภาพภูมิอากาศ (ดัชนีความร้อนชื้น : THI)
2. สภาพภูมิประเทศ (ค่าความเป็นกรด - ด่าง (pH) และ ค่าความเค็มของดิน (EC)
3. ความเหมาะสมของพื้นที่
4. แหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์
5. จำนวนประชากรสัตว์
6. การขนส่งสู่ตลาด

5. การถ่วงน้ำหนัก และเกณฑ์การให้คะแนนตัวชี้วัดในแต่ละชนิดสัตว์ (แบบ 001 – 008)

การถ่วงน้ำหนักและเกณฑ์การให้คะแนนของตัวชี้วัดในแต่ละชนิดสัตว์จะมีความแตกต่างกัน เนื่องจากความต้องการของสัตว์ในแต่ละชนิดจะมีความแตกต่างกัน โดยมีรายละเอียดในแต่ละชนิดสัตว์ ดังนี้

⇒ โคนม (แบบ 001)

1.1 สภาพภูมิอากาศ (ดัชนีความร้อนชื้น : Temperature Humidity Index - THI)

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
ดัชนีความร้อนชื้น (THI)	5	ตั้งแต่ 77 ลงมา	78	79	80	ตั้งแต่ 81 ขึ้นไป

คำอธิบาย

- น้ำหนัก = 5 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดค่าดัชนีความร้อนชื้น ที่มีผลต่อความเหมาะสมในการเลี้ยงโคนม ทั้งนี้ การให้คะแนนระดับตำบลให้ใช้ข้อมูลระดับจังหวัดเป็นตัวแทน การให้คะแนนระดับตำบล (ทุกตำบลภายในจังหวัดจะมีคะแนนเท่ากัน)

- ค่าคะแนน

ค่าดัชนีความร้อนชื้น มี 5 ระดับ คือ

ดัชนีความร้อนชื้น ตั้งแต่ 77 ลงมา

มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

ดัชนีความร้อนชื้น เท่ากับ 78

มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน

ดัชนีความร้อนชื้น เท่ากับ 79

มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน

ดัชนีความร้อนชื้น เท่ากับ 80

มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน

ดัชนีความร้อนชื้น ตั้งแต่ 81 ขึ้นไป

มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

- ตัวอย่าง

การคำนวณหาค่าคะแนนของตัวชี้วัด โดยการนำค่าคะแนนที่ได้ คูณกับ ค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดนั้น เช่น ในจังหวัดหนึ่งมีระดับความร้อนชื้นที่ 79 เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 3 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 5 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักดัชนีความร้อนชื้นของทุกตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 3×5 เท่ากับ 15 คะแนน และทุกตำบลภายในจังหวัดจะมีค่าคะแนนเท่ากับ 15 คะแนน

1.2 สภาพภูมิประเทศ (คุณสมบัติความเหมาะสมของดินสำหรับการผลิตพืชอาหารสัตว์ : pH / EC)

การพิจารณาคุณภาพความสมบูรณ์ของดิน จะพิจารณาจากคุณสมบัติความเป็นกรด-ด่าง (pH) และค่าความเค็ม (EC) ของดิน โดยพิจารณาจากค่าใดค่าหนึ่งเป็นตัวแทนในการให้คะแนน ดังนี้

- **กรณีที่ 1** ตำบลใด ระบุว่า เป็นพื้นที่ดินเค็ม ให้ใช้ค่าความเค็มของดิน เป็นตัวแทนการให้คะแนนสภาพ ภูมิประเทศ โดยมีค่าคะแนน เท่ากับ 1 คะแนน

- **กรณีที่ 2** ตำบลใด ไม่ได้ระบุว่า เป็นพื้นที่ดินเค็มและค่าความเป็นกรด-ด่าง แต่ระบุเป็นค่าอื่นๆ เช่น ที่อยู่อาศัย , พื้นที่ลาดชัน , พื้นที่ประมง เป็นต้น ให้เป็นตัวแทนการให้คะแนนสภาพภูมิประเทศ โดยมีค่าคะแนน เท่ากับ 1 คะแนน

- **กรณีที่ 3** ตำบลใด ไม่ได้ระบุว่า เป็นพื้นที่ดินเค็ม แต่ระบุค่าความเป็นกรด - ด่าง ให้ประเมินคะแนนสภาพ ภูมิประเทศ โดยใช้ค่าความเป็นกรด - ด่าง ตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
สภาพภูมิประเทศ	4					
- ค่าความเป็นกรด-ด่าง		6.6 - 7.3	6.1 - 6.5 หรือ 7.4 - 7.8	5.5 - 6.0 หรือ 7.9 - 8.4	5.1 - 5.4 หรือ 8.5 - 9.0	4.5 - 5.0 หรือ มากกว่า 9.0
- ค่าความเค็มของดิน						เป็นพื้นที่ ดินเค็ม

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก** = 4 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดสภาพภูมิประเทศ โดยวัดค่าความเป็นกรด - ด่าง และ ค่าความเค็มของดิน ที่มีผลต่อความเหมาะสมในการปลูกพืชอาหารสัตว์ เพื่อเลี้ยงโคนม โดยในการพิจารณาตัวชี้วัดค่าความเป็นกรด - ด่าง และ ค่าความเค็มของดิน

- ค่าคะแนน

ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) มี 5 ระดับ คือ

ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) = อยู่ระหว่าง 6.6 – 7.3 มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) = อยู่ระหว่าง 6.1 – 6.5
หรือระหว่าง 7.4 – 7.8 มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน

ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) = อยู่ระหว่าง 5.5 – 6.0
หรือระหว่าง 7.9 – 8.4 มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน

ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) = อยู่ระหว่าง 5.1 – 5.4
หรือระหว่าง 8.5 – 9.0 มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน

ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) = อยู่ระหว่าง 4.5 – 5.0
หรือ มากกว่า 9.0 มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

ค่าความเค็มของดิน (ค่าการนำไฟฟ้าของดิน : EC) ค่าคะแนน มี 1 ระดับ คือ

กรณีระบุว่า เป็นพื้นที่ดินเค็ม มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

- ตัวอย่าง

กรณีที่ 1 ในตำบลหนึ่ง ระบุว่าพื้นที่ดินเค็ม ให้ใช้ค่าพื้นที่ดินเค็มเป็นหลักในการให้คะแนนเท่านั้น เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 1 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 4 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักสภาพภูมิประเทศของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 1×4 เท่ากับ 4 คะแนน

กรณีที่ 2 ในตำบลหนึ่ง ไม่ได้ระบุว่าพื้นที่ดินเค็มและค่าเฉลี่ยความเป็นกรด-ด่าง (pH) แต่ระบุเป็นค่าอื่นๆ เช่น เป็นพื้นที่ป่า ประมง พื้นที่ภูเขา ที่อยู่อาศัย เป็นต้น เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 1 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 4 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักสภาพภูมิประเทศของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 1×4 เท่ากับ 4 คะแนน

กรณีที่ 3 ในตำบลหนึ่ง ไม่ได้ระบุว่าพื้นที่ดินเค็ม และมีค่าเฉลี่ยความเป็นกรด-ด่าง เท่ากับ 5.9 (pH) เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 3 คะแนน และนำมาคูณกับค่าน้ำหนัก 4 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักสภาพภูมิประเทศของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 3×4 เท่ากับ 12 คะแนน

1.3 ความเหมาะสมของพื้นที่

พิจารณาพื้นที่ว่ามีแหล่งน้ำเพียงพอต่อการเลี้ยงสัตว์ตลอดปีหรือไม่ และเป็นพื้นที่ที่น้ำไม่ท่วมหรือแล้งซ้ำซาก เพราะเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพิจารณาพื้นที่ที่เหมาะสม

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
ความเหมาะสมของพื้นที่	3	มีแหล่งน้ำเพียงพอตลอดทั้งปีและน้ำไม่ท่วม	มีแหล่งน้ำเพียงพอตลอดทั้งปีและน้ำไม่ท่วมซ้ำซาก	ไม่แล้งซ้ำซากและน้ำไม่ท่วมซ้ำซาก	แล้งซ้ำซาก	ท่วมซ้ำซาก

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก** = 3 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดความเหมาะสมของพื้นที่ที่มีผลต่อความเหมาะสมในการเลี้ยงโคนม

- **ค่าคะแนน**

ความเหมาะสมของพื้นที่ มี 5 ระดับ คือ

มีแหล่งน้ำเพียงพอตลอดทั้งปีและน้ำไม่ท่วม

มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

มีแหล่งน้ำเพียงพอตลอดทั้งปีและน้ำไม่ท่วมซ้ำซาก

มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน

ไม่แล้งซ้ำซากและน้ำไม่ท่วมซ้ำซาก

มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน

แล้งซ้ำซาก

มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน

ท่วมซ้ำซาก

มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

- ตัวอย่าง

การคำนวณหาค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัด โดยนำค่าคะแนนที่ได้คูณกับค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดนั้น เช่น ในตำบลหนึ่งมีแหล่งน้ำเพียงพอตลอดทั้งปีและน้ำไม่ท่วมซ้ำซาก เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 4 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 3 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักความเหมาะสมของพื้นที่ของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 4×3 เท่ากับ 12 คะแนน

1.4 แหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์ (วัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร / อุตสาหกรรมทางการเกษตร/ โรงงานอาหารสัตว์สำเร็จรูป และแหล่งวัตถุดิบอาหารสัตว์)

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
แหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์	3	มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาได้ไม่น้อยกว่า 4 ชนิด	มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาได้ไม่น้อยกว่า 3 ชนิด	มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาได้ไม่น้อยกว่า 2 ชนิด	มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาได้ไม่น้อยกว่า 1 ชนิด	ไม่มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก** = 3 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดแหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์ ที่มีผลต่อความเหมาะสมในการเลี้ยงโคนม (ทั้งนี้จะไม่รวมกับการมีแปลงปลูกพืชอาหารสัตว์ เนื่องจากการปลูกพืชอาหารสัตว์ได้วัดการให้คะแนนในตัวชี้วัดสภาพภูมิประเทศ ซึ่งวัดคุณภาพดินสำหรับการปลูกพืชอาหารสัตว์แล้ว)

- ค่าคะแนน

แหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์ มี 5 ระดับ คือ

- มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาได้ ไม่น้อยกว่า 4 ชนิด มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน
- มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาได้ ไม่น้อยกว่า 3 ชนิด มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
- มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาได้ ไม่น้อยกว่า 2 ชนิด มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
- มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาได้ ไม่น้อยกว่า 1 ชนิด มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
- ไม่มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

- ตัวอย่าง

การคำนวณหาค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัด ดำเนินการนำค่าคะแนนที่ได้ คูณกับค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดนั้น เช่น ในตำบลหนึ่งมีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาเป็นอาหารโคนมได้ 2 ชนิด เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 3 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 3 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดแหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์ของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 3×3 เท่ากับ 9 คะแนน

1.5 จำนวนประชากรสัตว์

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
จำนวนประชากรสัตว์ (ตัว)	3	50,001 ตัว ขึ้นไป	10,001 - 50,000	5,001 - 10,000	2,000 - 5,000	ต่ำกว่า 2,000

คำอธิบาย :

- น้ำหนัก = 3 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดจำนวนประชากรสัตว์ ซึ่งบ่งบอกถึงสถานการณ์การเลี้ยงสัตว์ในพื้นที่ ณ ปัจจุบันว่ามีความเหมาะสมทางกายภาพมากน้อยเพียงใดในการเลี้ยงโคนม ทั้งนี้ การให้คะแนนระดับตำบล ให้ใช้ข้อมูลระดับจังหวัดเป็นตัวแทนการให้คะแนนระดับตำบล ฉะนั้น ในทุกตำบลภายในจังหวัดจะมีค่าคะแนนเท่ากันทุกตำบล

- ค่าคะแนน

จำนวนประชากรสัตว์ มี 5 ระดับ คือ

จำนวนประชากรสัตว์ ตั้งแต่ 50,001 ตัว ขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

จำนวนประชากรสัตว์ ระหว่าง 10,001 - 50,000 ตัว มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน

จำนวนประชากรสัตว์ ระหว่าง 5,001 - 10,000 ตัว มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน

จำนวนประชากรสัตว์ ระหว่าง 2,000 - 5,000 ตัว มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน

จำนวนประชากรสัตว์ ระหว่าง ต่ำกว่า 2,000 ตัว ลงมา มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

- ตัวอย่าง

การคำนวณหาค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัด โดยนำค่าคะแนนที่ได้ คูณกับค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดนั้น เช่น ในจังหวัดมีจำนวนโคนม 2,500 ตัว เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 2 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 3 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดจำนวนประชากรสัตว์ของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 2×3 เท่ากับ 6 คะแนน และทุกตำบลภายในจังหวัดจะมีค่าคะแนนเท่ากับ 6 คะแนน

1.6 การขนส่งสู่ตลาด

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
การขนส่งสู่ตลาด (กิโลเมตร)	2	0 - 50	51-100	101 - 150	151- 200	มากกว่า 200

คำอธิบาย :

- น้ำหนัก = 2 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดการขนส่งสู่ตลาด โดยวัดระยะทางในการขนส่งจากศูนย์รวบรวมนํ้านมดิบไปยังโรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์นม ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งในการเลี้ยงโคนม เพราะค่าขนส่งจะมีผลต่อต้นทุนการผลิตและความเสียหายในระหว่างการผลิต

- ค่าคะแนน

การขนส่งสู่ตลาด มี 5 ระดับ คือ

ระยะทางจากศูนย์รวบรวมน้ำนมดิบไปยัง ไม่เกิน 50 กม. มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

โรงงานแปรรูป

ระยะทางจากศูนย์รวบรวมน้ำนมดิบไปยัง อยู่ระหว่าง 51-100 กม. มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน

โรงงานแปรรูป

ระยะทางจากศูนย์รวบรวมน้ำนมดิบไปยัง อยู่ระหว่าง 101 - 150 กม. มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน

โรงงานแปรรูป

ระยะทางจากศูนย์รวบรวมน้ำนมดิบไปยัง อยู่ระหว่าง 151- 200 กม. มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน

โรงงานแปรรูป

ระยะทางจากศูนย์รวบรวมน้ำนมดิบไปยัง มากกว่า 200 กม. มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

โรงงานแปรรูป

- ตัวอย่าง

การคำนวณหาค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัด โดยนำค่าคะแนนที่ได้ คูณกับค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดนั้น เช่น ในตำบลหนึ่งมีระยะทางการขนส่งน้ำนมดิบจากศูนย์รวบรวมน้ำนมดิบไปยังโรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์น้ำนม มีระยะทาง 25 กิโลเมตร เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 5 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 2 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดการขนส่งสู่ตลาดของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 5×2 เท่ากับ 10 คะแนน

⇒ โคนื้อ (แบบ 002)

1.1 สภาพภูมิอากาศ (ดัชนีความร้อนขึ้น : Temperature Humidity Index - THI)

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
ดัชนีความร้อนขึ้น (THI)	2	ตั้งแต่ 77 ลงไป	78	79	80	ตั้งแต่ 81 ขึ้นไป

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก** = 2 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดค่าดัชนีความร้อนขึ้น ที่มีผลต่อความเหมาะสมในการเลี้ยงโคนื้อ สำหรับค่าถ่วงน้ำหนักของโคนื้อจะมีค่าน้อยกว่าโคนม เพราะค่าดัชนีความร้อนขึ้นในประเทศไทยจะไม่มีผลต่อการเลี้ยงโคนื้อมากนัก ทั้งนี้ การให้คะแนนระดับตำบลให้ใช้ข้อมูลระดับจังหวัดเป็นตัวแทนการให้คะแนนในระดับตำบล (ทุกตำบลภายในจังหวัดจะมีคะแนนเท่ากัน)

- ค่าคะแนน

ค่าดัชนีความร้อนขึ้น มี 5 ระดับ คือ

ดัชนีความร้อนขึ้น ตั้งแต่ 77 ลงมา

มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

ดัชนีความร้อนขึ้น เท่ากับ 78

มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน

ดัชนีความร้อนขึ้น เท่ากับ 79

มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน

ดัชนีความร้อนขึ้น เท่ากับ 80

มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน

ดัชนีความร้อนขึ้น ตั้งแต่ 81 ขึ้นไป

มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

- ตัวอย่าง

การคำนวณหาค่าคะแนนของตัวชี้วัด โดยการนำค่าคะแนนที่ได้ คูณกับ ค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดนั้น เช่น ในจังหวัดหนึ่งมีระดับความร้อนขึ้นที่ 79 เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 3 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 2 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักดัชนีความร้อนขึ้นของทุกตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 3×2 เท่ากับ 6 คะแนน และทุกตำบลภายในจังหวัดจะมีค่าคะแนนเท่ากับ 6 คะแนน

1.2 สภาพภูมิประเทศ (คุณสมบัติความเหมาะสมของดินสำหรับการผลิตพืชอาหารสัตว์ : pH / EC)

การพิจารณาคุณภาพความสมบูรณ์ของดิน จะพิจารณาจากคุณสมบัติความเป็นกรด-ด่าง (pH) และค่าความเค็ม (EC) ของดิน โดยพิจารณาจากค่าใดค่าหนึ่งเป็นตัวแทนในการให้คะแนน ดังนี้

- **กรณีที่ 1** ตำบลใด ระบุว่าพื้นที่ดินเค็ม ให้ใช้ค่าความเค็มของดิน เป็นตัวแทนการให้คะแนนสภาพภูมิประเทศ โดยมีค่าคะแนน เท่ากับ 1 คะแนน

- **กรณีที่ 2** ตำบลใด ไม่ได้ระบุว่าเป็นพื้นที่ดินเค็มและค่าความเป็นกรด-ด่าง แต่ระบุเป็นค่าอื่นๆ เช่น ที่อยู่อาศัย , พื้นที่ลาดชัน , พื้นที่ประมง เป็นต้น ให้เป็นตัวแทนการให้คะแนนสภาพภูมิประเทศ โดยมีค่าคะแนนเท่ากับ 1 คะแนน

- **กรณีที่ 3** ตำบลใด ไม่ได้ระบุว่าเป็นพื้นที่ดินเค็ม แต่ระบุค่าความเป็นกรด - ด่าง ให้ประเมินคะแนนสภาพภูมิประเทศ โดยใช้ค่าความเป็นกรด - ด่าง ตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
สภาพภูมิประเทศ	4					
- ค่าความเป็นกรด-ด่าง		6.6 - 7.3	6.1 - 6.5 หรือ 7.4 - 7.8	5.5 - 6.0 หรือ 7.9 - 8.4	5.1 - 5.4 หรือ 8.5 - 9.0	4.5 - 5.0 หรือ มากกว่า 9.0
- ค่าความเค็มของดิน						เป็นพื้นที่ ดินเค็ม

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก = 4** (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดสภาพภูมิประเทศ โดยวัดค่าความเป็นกรด - ด่าง และ ค่าความเค็มของดินที่มีผลต่อความเหมาะสมในการปลูกพืชอาหารสัตว์ เพื่อเลี้ยงโคเนื้อ โดยในการพิจารณาตัวชี้วัดค่าความเป็นกรด - ด่าง และ ค่าความเค็มของดิน

- ค่าคะแนน

ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) มี 5 ระดับ คือ

ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) = อยู่ระหว่าง 6.6 - 7.3

มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) = อยู่ระหว่าง 6.1 - 6.5
หรือระหว่าง 7.4 - 7.8

มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน

ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) = อยู่ระหว่าง 5.5 - 6.0
หรือระหว่าง 7.9 - 8.4

มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน

ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) = อยู่ระหว่าง 5.1 - 5.4
หรือระหว่าง 8.5 - 9.0

มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน

ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) = อยู่ระหว่าง 4.5 - 5.0
หรือ มากกว่า 9.0

มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

ค่าความเค็มของดิน (ค่าการนำไฟฟ้าของดิน : EC) ค่าคะแนน มี 1 ระดับ คือ

กรณีระบุว่าเป็นพื้นที่ดินเค็ม มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

- ตัวอย่าง

กรณีที่ 1 ในตำบลหนึ่ง ระบุว่าในพื้นที่ดินเค็ม ให้ใช้ค่าพื้นที่ดินเค็มเป็นหลักในการให้คะแนนเท่านั้น เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 1 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 4 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักสภาพภูมิประเทศของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 1×4 เท่ากับ 4 คะแนน

กรณีที่ 2 ในตำบลหนึ่ง ไม่ได้ระบุว่าพื้นที่ดินเค็มและค่าเฉลี่ยความเป็นกรด-ด่าง (pH) แต่ระบุเป็นค่าอื่นๆ เช่น เป็นพื้นที่ป่า ประมง พื้นที่ภูเขา ที่อยู่อาศัย เป็นต้น เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 1 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 4 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักสภาพภูมิประเทศของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 1×4 เท่ากับ 4 คะแนน

กรณีที่ 3 ในตำบลหนึ่ง ไม่ได้ระบุว่าพื้นที่ดินเค็ม และมีค่าเฉลี่ยความเป็นกรด-ด่าง เท่ากับ 5.9 (pH) เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 3 คะแนน และนำมาคูณกับค่าน้ำหนัก 4 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักสภาพภูมิประเทศของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 3×4 เท่ากับ 12 คะแนน

1.3 ความเหมาะสมของพื้นที่

พิจารณาพื้นที่ว่ามีแหล่งน้ำเพียงพอต่อการเลี้ยงสัตว์ตลอดปีหรือไม่ และเป็นพื้นที่ที่น้ำไม่ท่วมหรือแล้งซ้ำซาก เพราะเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพิจารณาพื้นที่ที่เหมาะสม

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
ความเหมาะสมของพื้นที่	3	มีแหล่งน้ำเพียงพอตลอดทั้งปีและน้ำไม่ท่วม	มีแหล่งน้ำเพียงพอตลอดทั้งปีและน้ำไม่ท่วมซ้ำซาก	ไม่แล้งซ้ำซากและน้ำไม่ท่วมซ้ำซาก	แล้งซ้ำซาก	ท่วมซ้ำซาก

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก** = 3 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดความเหมาะสมของพื้นที่ที่มีผลต่อความเหมาะสมในการเลี้ยงโคเนื้อ

- **ค่าคะแนน**

ความเหมาะสมของพื้นที่ มี 5 ระดับ คือ

มีแหล่งน้ำเพียงพอตลอดทั้งปีและน้ำไม่ท่วม

มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

มีแหล่งน้ำเพียงพอตลอดทั้งปีและน้ำไม่ท่วมซ้ำซาก

มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน

ไม่แล้งซ้ำซากและน้ำไม่ท่วมซ้ำซาก

มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน

แล้งซ้ำซาก

มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน

ท่วมซ้ำซาก

มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

- ตัวอย่าง

การคำนวณหาค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัด โดยนำค่าคะแนนที่ได้คูณกับค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดนั้น เช่น ในตำบลหนึ่งมีแหล่งน้ำเพียงพอตลอดทั้งปีและน้ำไม่ท่วมซ้ำซาก เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 4 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 3 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักความเหมาะสมของพื้นที่ของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 4×3 เท่ากับ 12 คะแนน

1.4 แหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์ (วัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร / อุตสาหกรรมทางการเกษตร/ โรงงานอาหารสัตว์สำเร็จรูป และแหล่งวัตถุดิบอาหารสัตว์)

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
แหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์	5	มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาได้ไม่น้อยกว่า 4 ชนิด	มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาได้ไม่น้อยกว่า 3 ชนิด	มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาได้ไม่น้อยกว่า 2 ชนิด	มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาได้ไม่น้อยกว่า 1 ชนิด	ไม่มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก** = 5 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดแหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์ที่มีผลต่อความเหมาะสมในการเลี้ยงโคเนื้อ (ทั้งนี้จะไม่รวมกับการมีแปลงปลูกพืชอาหารสัตว์ เนื่องจากการปลูกพืชอาหารสัตว์ได้วัดการให้คะแนนในตัวชี้วัดสภาพภูมิประเทศ ซึ่งวัดคุณภาพดินสำหรับการปลูกพืชอาหารสัตว์แล้ว)

- ค่าคะแนน

แหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์ มี 5 ระดับ คือ

- มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาได้ ไม่น้อยกว่า 4 ชนิด มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน
- มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาได้ ไม่น้อยกว่า 3 ชนิด มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
- มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาได้ ไม่น้อยกว่า 2 ชนิด มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
- มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาได้ ไม่น้อยกว่า 1 ชนิด มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
- ไม่มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

- ตัวอย่าง

การคำนวณหาค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัด ดำเนินการนำค่าคะแนนที่ได้ คูณกับค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดนั้น เช่น ในตำบลหนึ่งมีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาเป็นอาหารโคเนื้อได้ 2 ชนิด เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 3 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 5 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดแหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์ของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 3×5 เท่ากับ 15 คะแนน

1.5 จำนวนประชากรสัตว์

ตัวชีวิต	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
จำนวนประชากรสัตว์ (ตัว)	4	200,001 ตัว ขึ้นไป	100,001 - 200,000	50,001 - 100,000	20,000 - 50,000	ต่ำกว่า 20,000

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก** = 4 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชีวิตจำนวนประชากรสัตว์ ซึ่งบ่งบอกถึงสถานการณ์การเลี้ยงสัตว์ในพื้นที่ ณ ปัจจุบันว่ามีความเหมาะสมทางกายภาพมากน้อยเพียงใดในการเลี้ยงโคเนื้อ ทั้งนี้ การให้คะแนนระดับตำบล ให้ใช้ข้อมูลระดับจังหวัดเป็นตัวแทนการให้คะแนนระดับตำบล ฉะนั้น ในทุกตำบลภายในจังหวัดจะมีค่าคะแนนเท่ากันทุกตำบล

- ค่าคะแนน

จำนวนประชากรสัตว์ มี 5 ระดับ คือ

จำนวนประชากรสัตว์ ตั้งแต่ 200,001 ตัว ขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

จำนวนประชากรสัตว์ ระหว่าง 100,001 - 200,000 ตัว มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน

จำนวนประชากรสัตว์ ระหว่าง 50,001 - 100,000 ตัว มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน

จำนวนประชากรสัตว์ ระหว่าง 20,000 - 50,000 ตัว มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน

จำนวนประชากรสัตว์ ต่ำกว่า 20,000 ตัว ลงมา มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

- ตัวอย่าง

การคำนวณหาค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชีวิต โดยนำค่าคะแนนที่ได้ คูณกับค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชีวิตนั้น เช่น ในจังหวัดมีจำนวนโคเนื้อ 20,500 ตัว เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 2 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 4 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชีวิตจำนวนประชากรสัตว์ของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 2×4 เท่ากับ 8 คะแนน และทุกตำบลภายในจังหวัดจะมีค่าคะแนนเท่ากับ 8 คะแนน

1.6 การขนส่งสู่ตลาด

ตัวชีวิต	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
การขนส่งสู่ตลาด (กิโลเมตร)	2	0 - 50	51-100	101 - 150	151- 200	มากกว่า 200

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก** = 2 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชีวิตการขนส่งสู่ตลาด โดยวัดระยะทางในการขนส่งจากฟาร์มโคเนื้อไปยังตลาดนัดหรือโรงฆ่าสัตว์ภายในประเทศ ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งในการเลี้ยงโคเนื้อ เพราะค่าขนส่งจะมีผลต่อต้นทุนการผลิต

- ค่าคะแนน

การขนส่งสู่ตลาด มี 5 ระดับ คือ

ระยะทางจากฟาร์มไปยังตลาดนัด/โรงฆ่าสัตว์ ไม่เกิน 50 กม.	มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน
ระยะทางจากฟาร์มไปยังตลาดนัด/โรงฆ่าสัตว์ อยู่ระหว่าง 51-100 กม.	มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
ระยะทางจากฟาร์มไปยังตลาดนัด/โรงฆ่าสัตว์ อยู่ระหว่าง 101 - 150 กม.	มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
ระยะทางจากฟาร์มไปยังตลาดนัด/โรงฆ่าสัตว์ อยู่ระหว่าง 151- 200 กม.	มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
ระยะทางจากฟาร์มไปยังตลาดนัด/โรงฆ่าสัตว์ มากกว่า 200 กม.	มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

- ตัวอย่าง

การคำนวณหาค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัด โดยนำค่าคะแนนที่ได้ คูณกับค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดนั้น เช่น ในตำบลหนึ่งมีระยะทางในการขนส่งจากฟาร์มโคเนื้อไปยังตลาดนัดหรือโรงฆ่าสัตว์ มีระยะทาง 25 กิโลเมตร เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 5 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 2 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดการขนส่งสู่ตลาดของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 5×2 เท่ากับ 10 คะแนน

สุกร (แบบ 003)

1.1 สภาพภูมิอากาศ (ดัชนีความร้อนขึ้น : Temperature Humidity Index - THI)

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
ดัชนีความร้อนขึ้น (THI)	4	ตั้งแต่ 77 ลงไป	78	79	80	ตั้งแต่ 81 ขึ้นไป

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก** = 4 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดค่าดัชนีความร้อนขึ้น ที่มีผลต่อความเหมาะสมในการเลี้ยงสุกร ทั้งนี้ การให้คะแนนระดับตำบลให้ใช้ข้อมูลระดับจังหวัดเป็นตัวแทน การให้คะแนนในระดับตำบล (ทุกตำบลภายในจังหวัดจะมีคะแนนเท่ากัน)

- ค่าคะแนน

ค่าดัชนีความร้อนขึ้น มี 5 ระดับ คือ

ดัชนีความร้อนขึ้น ตั้งแต่ 77 ลงมา

มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

ดัชนีความร้อนขึ้น เท่ากับ 78

มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน

ดัชนีความร้อนขึ้น เท่ากับ 79

มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน

ดัชนีความร้อนขึ้น เท่ากับ 80

มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน

ดัชนีความร้อนขึ้น ตั้งแต่ 81 ขึ้นไป

มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

หมายเหตุ : สำหรับสัตว์ที่เลี้ยงในโรงเรือนระบบปิด หากเป็นพื้นที่ที่มีค่าดัชนีความร้อนขึ้นสูง จะส่งผลให้ต้นทุนเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากจำเป็นที่จะต้องใช้พลังงานไฟฟ้าเพื่อปรับอุณหภูมิ

- ตัวอย่าง

การคำนวณหาค่าคะแนนของตัวชี้วัด โดยการนำค่าคะแนนที่ได้ คูณกับ ค่าถ่วงน้ำหนัก ของตัวชี้วัดนั้น เช่น ในจังหวัดหนึ่งมีระดับความร้อนขึ้นที่ 79 เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 3 คะแนน และนำมาคูณกับ ค่าถ่วงน้ำหนัก 4 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักดัชนีความร้อนขึ้นของทุกตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 3 x 4 เท่ากับ 12 คะแนน และทุกตำบลภายในจังหวัดจะมีค่าคะแนนเท่ากับ 12 คะแนน

1.2 สภาพภูมิประเทศ

ในกรณีสุกรและสัตว์ปีก คุณสมบัติของดินมีผลต่อน้ำที่ใช้ในฟาร์มเท่านั้น จึงให้ค่าถ่วงน้ำหนักน้อย เนื่องจากอาหารสัตว์ไม่ได้มาจากการปลูกพืชอาหารสัตว์ในฟาร์ม ทั้งนี้ การพิจารณาคุณภาพความสมบูรณ์ ของดิน จะพิจารณาจากคุณสมบัติความเป็นกรด-ด่าง (pH) และค่าความเค็ม (EC) ของดิน โดยพิจารณาจาก ค่าใดค่าหนึ่งเป็นตัวแทนในการให้คะแนน ดังนี้

- **กรณีที่ 1** ตำบลใด ระบุว่าพื้นที่ดินเค็ม ให้ใช้ค่าความเค็มของดิน เป็นตัวแทนการให้คะแนนสภาพ ภูมิประเทศ โดยมีค่าคะแนน เท่ากับ 1 คะแนน

- **กรณีที่ 2** ตำบลใด ไม่ได้ระบุว่าเป็นพื้นที่ดินเค็มและค่าความเป็นกรด-ด่าง แต่ระบุเป็นค่าอื่นๆ เช่น ที่อยู่อาศัย , พื้นที่ลาดชัน , พื้นที่ประมง เป็นต้น ให้เป็นตัวแทนการให้คะแนนสภาพภูมิประเทศ โดยมีค่าคะแนนเท่ากับ 1 คะแนน

- **กรณีที่ 3** ตำบลใด ไม่ได้ระบุว่าเป็นพื้นที่ดินเค็ม แต่ระบุค่าความเป็นกรด - ด่าง ให้ประเมินคะแนนสภาพภูมิประเทศ โดยใช้ค่าความเป็นกรด - ด่าง ตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
สภาพภูมิประเทศ	2					
- ค่าความเป็นกรด-ด่าง		6.6 - 7.3	6.1 - 6.5 หรือ 7.4 - 7.8	5.5 - 6.0 หรือ 7.9 - 8.4	5.1 - 5.4 หรือ 8.5 - 9.0	4.5 - 5.0 หรือ มากกว่า 9.0
- ค่าความเค็มของดิน						เป็นพื้นที่ดินเค็ม

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก** = 2 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดสภาพภูมิประเทศ โดยวัดค่าความเป็นกรด - ด่าง และ ค่าความเค็มของดินที่มีผลต่อความเหมาะสมในการเลี้ยงสุกร โดยในการพิจารณาตัวชี้วัดค่าความเป็นกรด - ด่าง และ ค่าความเค็มของดิน

- ค่าคะแนน

ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) มี 5 ระดับ คือ

ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) = อยู่ระหว่าง 6.6 - 7.3 มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) = อยู่ระหว่าง 6.1 - 6.5
หรือระหว่าง 7.4 - 7.8 มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน

ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) = อยู่ระหว่าง 5.5 - 6.0
หรือระหว่าง 7.9 - 8.4 มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน

ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) = อยู่ระหว่าง 5.1 - 5.4
หรือระหว่าง 8.5 - 9.0 มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน

ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) = อยู่ระหว่าง 4.5 - 5.0
หรือ มากกว่า 9.0 มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

ค่าความเค็มของดิน (ค่าการนำไฟฟ้าของดิน : EC) ค่าคะแนน มี 1 ระดับ คือ

กรณีระบุว่าเป็นพื้นที่ดินเค็ม มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

- ตัวอย่าง

กรณีที่ 1 ในตำบลหนึ่ง ระบุว่าพื้นที่ดินเค็ม ให้ใช้ค่าพื้นที่ดินเค็มเป็นหลักในการให้คะแนนเท่านั้น เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 1 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 2 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักสภาพภูมิประเทศของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 1×2 เท่ากับ 2 คะแนน

กรณีที่ 2 ในตำบลหนึ่ง ไม่ได้ระบุว่าเป็นพื้นที่ดินเค็มและค่าเฉลี่ยความเป็นกรด-ด่าง (pH) แต่ระบุเป็นค่าอื่นๆ เช่น เป็นพื้นที่ป่า ประมง พื้นที่ภูเขา ที่อยู่อาศัย เป็นต้น เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 1 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 2 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักสภาพภูมิประเทศของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 1×2 เท่ากับ 2 คะแนน

กรณีที่ 3 ในตำบลหนึ่ง ไม่ได้ระบุว่าเป็นพื้นที่ดินเค็ม และมีค่าเฉลี่ยความเป็นกรด-ด่าง เท่ากับ 5.9 (pH) เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 3 คะแนน และนำมาคูณกับค่าน้ำหนัก 2 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักสภาพภูมิประเทศของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 3×2 เท่ากับ 6 คะแนน

1.3 ความเหมาะสมของพื้นที่

พิจารณาพื้นที่ว่ามีแหล่งน้ำเพียงพอต่อการเลี้ยงสัตว์ตลอดปีหรือไม่ และเป็นพื้นที่ที่น้ำไม่ท่วมหรือแล้งซ้ำซาก เพราะเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพิจารณาพื้นที่ที่เหมาะสม

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
ความเหมาะสมของพื้นที่	3	มีแหล่งน้ำเพียงพอตลอดทั้งปีและน้ำไม่ท่วม	มีแหล่งน้ำเพียงพอตลอดทั้งปีและ น้ำไม่ท่วมซ้ำซาก	ไม่แล้งซ้ำซากและน้ำไม่ท่วมซ้ำซาก	แล้งซ้ำซาก	ท่วมซ้ำซาก

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก** = 3 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดความเหมาะสมของพื้นที่ที่มีผลต่อความเหมาะสมในการเลี้ยงสุกร

- ค่าคะแนน

ความเหมาะสมของพื้นที่ มี 5 ระดับ คือ

มีแหล่งน้ำเพียงพอตลอดทั้งปีและน้ำไม่ท่วม	มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน
มีแหล่งน้ำเพียงพอตลอดทั้งปีและ น้ำไม่ท่วมซ้ำซาก	มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
ไม่แล้งซ้ำซากและน้ำไม่ท่วมซ้ำซาก	มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
แล้งซ้ำซาก	มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
ท่วมซ้ำซาก	มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

- ตัวอย่าง

การคำนวณหาค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัด โดยนำค่าคะแนนที่ได้คูณกับค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดนั้น เช่น ในตำบลหนึ่งมีแหล่งน้ำเพียงพอตลอดทั้งปีและน้ำไม่ท่วมซ้ำซาก เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 4 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 3 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักความเหมาะสมของพื้นที่ของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 4×3 เท่ากับ 12 คะแนน

1.4 แหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์ (โรงงานอาหารสัตว์สำเร็จรูป และแหล่งวัตถุดิบอาหารสัตว์)

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
แหล่งอาหาร อุดมสมบูรณ์ (กิโลเมตร)	4	0 - 50	51-100	101 - 150	151- 200	มากกว่า 200

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก** = 4 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดแหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์ ที่มีผลต่อความเหมาะสมในการเลี้ยงสุกร โดยเป็นการวัดระยะทางจากฟาร์มถึงแหล่งวัตถุดิบหรือโรงงานผลิตอาหารสัตว์สำเร็จรูป เนื่องจากเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรจะใช้วิธีผสมอาหารเองหรือหากเป็นอาหารสำเร็จรูปบริษัท จะส่งอาหารสัตว์ที่ฟาร์ม ซึ่งหากระยะทางไกลก็จะมีค่าขนส่งเพิ่มขึ้น ทำให้มีผลต่อต้นทุนค่าอาหารสัตว์

แหล่งวัตถุดิบ หมายถึง เป็นแหล่งที่มีการผลิตวัตถุดิบที่ใช้ประกอบในการผสมอาหารให้กับสุกร เช่น มีรำข้าวและปลายข้าว , ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ , มันเส้น , กากถั่วเหลือง หรือ ร้านค้าจำหน่ายวัตถุดิบอาหารสัตว์ เป็นต้น

- ค่าคะแนน

แหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์ มี 5 ระดับ คือ

ระยะทางจากฟาร์มถึงแหล่งวัตถุดิบหรือ โรงงานผลิตอาหารสัตว์สำเร็จรูป ไม่เกิน 50 กม. มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

ระยะทางจากฟาร์มถึงแหล่งวัตถุดิบหรือ โรงงานผลิตอาหารสัตว์สำเร็จรูป

อยู่ระหว่าง 51 - 100 กม. มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน

ระยะทางจากฟาร์มถึงแหล่งวัตถุดิบหรือ โรงงานผลิตอาหารสัตว์สำเร็จรูป

อยู่ระหว่าง 101 - 150 กม. มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน

ระยะทางจากฟาร์มถึงแหล่งวัตถุดิบหรือ โรงงานผลิตอาหารสัตว์สำเร็จรูป

อยู่ระหว่าง 151 - 200 กม. มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน

ระยะทางจากฟาร์มถึงแหล่งวัตถุดิบหรือ โรงงานผลิตอาหารสัตว์สำเร็จรูป

มากกว่า 200 กม. มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

โรงงานผลิตอาหารสัตว์สำเร็จรูป

- ตัวอย่าง

การคำนวณค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัด ดำเนินการนำค่าคะแนนที่ได้ คูณกับค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดนั้น เช่น ในตำบลหนึ่งมีระยะทางจากฟาร์มสุกรถึงแหล่งวัตถุดิบหรือโรงงานผลิตอาหารสัตว์สำเร็จรูป 100 กิโลเมตร เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 3 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 4 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดแหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์ของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 3×4 เท่ากับ 12 คะแนน

1.5 จำนวนประชากรสัตว์

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
จำนวนประชากรสัตว์ (ตัว)	3	500,001 ตัว ขึ้นไป	250,001 – 500,000	100,001 – 250,000	50,000 – 100,000	ต่ำกว่า 50,000

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก** = 3 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดจำนวนประชากรสัตว์ ซึ่งบ่งบอกถึงสถานการณ์การเลี้ยงสัตว์ในพื้นที่ ณ ปัจจุบันว่ามีความเหมาะสมทางกายภาพมากน้อยเพียงใดในการเลี้ยงสุกร ทั้งนี้ การให้คะแนนระดับต่ำลง ให้ใช้ข้อมูลระดับจังหวัดเป็นตัวแทนการให้คะแนนระดับต่ำลง ฉะนั้น ในทุกตำบลภายในจังหวัดจะมีค่าคะแนนเท่ากันทุกตำบล

- ค่าคะแนน

จำนวนประชากรสัตว์ มี 5 ระดับ คือ

จำนวนประชากรสัตว์ ตั้งแต่ 500,001 ตัว ขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

จำนวนประชากรสัตว์ ระหว่าง 250,001 - 500,000 ตัว มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน

จำนวนประชากรสัตว์ ระหว่าง 100,001 - 250,000 ตัว มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน

จำนวนประชากรสัตว์ ระหว่าง 50,000 - 100,000 ตัว มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน

จำนวนประชากรสัตว์ ต่ำกว่า 50,000 ตัว ลงมา มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

- ตัวอย่าง

การคำนวณหาค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัด โดยนำค่าคะแนนที่ได้ คูณกับค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดนั้น เช่น ในจังหวัดมีจำนวนสุกร 50,500 ตัว เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 2 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 3 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดจำนวนประชากรสัตว์ของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 2×3 เท่ากับ 6 คะแนน และทุกตำบลภายในจังหวัดจะมีค่าคะแนนเท่ากับ 6 คะแนน

1.6 การขนส่งสู่ตลาด

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
การขนส่งสู่ตลาด (กิโลเมตร)	4	0 - 25	26-50	51 –75	76- 100	มากกว่า 100

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก** = 4 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดการขนส่งสู่ตลาด โดยวัดระยะทางในการขนส่งจากฟาร์มสุกรไปยังโรงฆ่าสัตว์หรือโรงงานแปรรูปเนื้อสัตว์ ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งในการเลี้ยงสุกร เพราะค่าขนส่งจะมีผลต่อต้นทุนการผลิต

- ค่าคะแนน

การขนส่งสู่ตลาด มี 5 ระดับ คือ

ระยะทางจากฟาร์มสุกรไปยังโรงฆ่าสัตว์หรือ ไม่เกิน 25 กม. โรงงานแปรรูป	มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน
ระยะทางจากฟาร์มสุกรไปยังโรงฆ่าสัตว์หรือ อยู่ระหว่าง 26 - 50 กม. โรงงานแปรรูป	มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
ระยะทางจากฟาร์มสุกรไปยังโรงฆ่าสัตว์หรือ อยู่ระหว่าง 51 - 75 กม. โรงงานแปรรูป	มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
ระยะทางจากฟาร์มสุกรไปยังโรงฆ่าสัตว์หรือ อยู่ระหว่าง 76 - 100 กม. โรงงานแปรรูป	มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
ระยะทางจากฟาร์มสุกรไปยังโรงฆ่าสัตว์หรือ มากกว่า 100 กม. โรงงานแปรรูป	มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

- ตัวอย่าง

การคำนวณหาค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัด โดยนำค่าคะแนนที่ได้ คูณกับค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดนั้น เช่น ในตำบลหนึ่งมีระยะทางการขนส่งจากฟาร์มสุกรไปยังโรงฆ่าสัตว์หรือโรงงานแปรรูปเนื้อสัตว์มีระยะทาง 25 กิโลเมตร เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 5 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 4 คะแนน ดังนั้นค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดการขนส่งสู่ตลาดของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 5×4 เท่ากับ 20 คะแนน

⇒ ไก่เนื้อ (แบบ 004)

1.1 สภาพภูมิอากาศ (ดัชนีความร้อนชื้น : Temperature Humidity Index - THI)

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
ดัชนีความร้อนชื้น (THI)	5	ตั้งแต่ 77 ลงไป	78	79	80	ตั้งแต่ 81 ขึ้นไป

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก** = 5 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดค่าดัชนีความร้อนชื้นที่มีผลต่อความเหมาะสมในการเลี้ยงไก่เนื้อ ทั้งนี้ การให้คะแนนระดับตำบลให้ใช้ข้อมูลระดับจังหวัดเป็นตัวแทนการให้คะแนนในระดับตำบล (ทุกตำบลภายในจังหวัดจะมีคะแนนเท่ากัน)

- ค่าคะแนน

ดัชนีความร้อนชื้น ตั้งแต่ 77 ลงมา มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

ดัชนีความร้อนชื้น เท่ากับ 78 มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน

ดัชนีความร้อนชื้น เท่ากับ 79 มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน

ดัชนีความร้อนชื้น เท่ากับ 80 มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน

ดัชนีความร้อนชื้น ตั้งแต่ 81 ขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

หมายเหตุ : สำหรับสัตว์ที่เลี้ยงในโรงเรือนระบบปิด หากเป็นพื้นที่ที่มีค่าดัชนีความร้อนชื้นสูง จะส่งผลให้มีต้นทุนเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากจำเป็นที่จะต้องใช้พลังงานไฟฟ้าเพื่อปรับอุณหภูมิ ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักจึงมาก

- ตัวอย่าง

การคำนวณหาค่าคะแนนของตัวชี้วัด โดยการนำค่าคะแนนที่ได้ คูณกับ ค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดนั้น เช่น ในจังหวัดหนึ่งมีระดับความร้อนชื้นที่ 79 เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 3 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 5 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักดัชนีความร้อนชื้นของทุกตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 3×5 เท่ากับ 15 คะแนน และทุกตำบลภายในจังหวัดจะมีค่าคะแนนเท่ากับ 15 คะแนน

1.2 สภาพภูมิประเทศ

ในกรณีของไก่เนื้อ คุณสมบัติของดินมีผลต่อน้ำที่ใช้ในฟาร์มเท่านั้น จึงให้ค่าถ่วงน้ำหนักน้อย เนื่องจากอาหารสัตว์ไม่ได้มากจากการปลูกพืชอาหารสัตว์ในฟาร์ม การพิจารณาคุณภาพความสมบูรณ์ของดินจะพิจารณาจากคุณสมบัติความเป็นกรด-ด่าง (pH) และค่าความเค็ม (EC) ของดิน โดยพิจารณาจากค่าใดค่าหนึ่งเป็นตัวแทนในการให้คะแนน ดังนี้

- **กรณีที่ 1** ตำบลใด ระบุว่า เป็นพื้นที่ดินเค็ม ให้ใช้ค่าความเค็มของดิน เป็นตัวแทนการให้คะแนนสภาพ ภูมิประเทศ โดยมีค่าคะแนน เท่ากับ 1 คะแนน

- **กรณีที่ 2** ตำบลใด ไม่ได้ระบุว่า เป็นพื้นที่ดินเค็มและค่าความเป็นกรด-ด่าง แต่ระบุเป็นค่าอื่นๆ เช่น ที่อยู่อาศัย , พื้นที่ลาดชัน , พื้นที่ประมง เป็นต้น ให้เป็นตัวแทนการให้คะแนนสภาพภูมิประเทศ โดยมีค่าคะแนน เท่ากับ 1 คะแนน

- **กรณีที่ 3** ตำบลใด ไม่ได้ระบุว่า เป็นพื้นที่ดินเค็ม แต่ระบุค่าความเป็นกรด - ด่าง ให้ประเมินคะแนนสภาพ ภูมิประเทศ โดยใช้ค่าความเป็นกรด - ด่าง ตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
สภาพภูมิประเทศ	2					
- ค่าความเป็นกรด-ด่าง		6.6 - 7.3	6.1 - 6.5 หรือ 7.4 - 7.8	5.5 - 6.0 หรือ 7.9 - 8.4	5.1 - 5.4 หรือ 8.5 - 9.0	4.5 - 5.0 หรือ มากกว่า 9.0
- ค่าความเค็มของดิน						เป็นพื้นที่ ดินเค็ม

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก** = 2 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดสภาพภูมิประเทศ โดยวัด ค่าความเป็นกรด - ด่าง และ ค่าความเค็มของดินที่มีผลต่อความเหมาะสมในการเลี้ยงไก่เนื้อ โดยในการพิจารณา ตัวชี้วัดค่าความเป็นกรด - ด่าง และ ค่าความเค็มของดิน

- ค่าคะแนน

ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) มี 5 ระดับ คือ

ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) = อยู่ระหว่าง 6.6 - 7.3 มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) = อยู่ระหว่าง 6.1 - 6.5
หรือระหว่าง 7.4 - 7.8 มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน

ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) = อยู่ระหว่าง 5.5 - 6.0
หรือระหว่าง 7.9 - 8.4 มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน

ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) = อยู่ระหว่าง 5.1 - 5.4
หรือระหว่าง 8.5 - 9.0 มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน

ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) = อยู่ระหว่าง 4.5 - 5.0
หรือ มากกว่า 9.0 มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

ค่าความเค็มของดิน (ค่าการนำไฟฟ้าของดิน : EC) ค่าคะแนน มี 1 ระดับ คือ

กรณีระบุว่า เป็นพื้นที่ดินเค็ม มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

- ตัวอย่าง

กรณีที่ 1 ในตำบลหนึ่ง ระบุว่าพื้นที่ดินเค็ม ให้ใช้ค่าพื้นที่ดินเค็มเป็นหลักในการให้คะแนน เท่านั้น เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 1 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 2 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักสภาพภูมิประเทศของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 1×2 เท่ากับ 2 คะแนน

กรณีที่ 2 ในตำบลหนึ่ง ไม่ได้ระบุว่าพื้นที่ดินเค็มและค่าเฉลี่ยความเป็นกรด-ด่าง (pH) แต่ระบุเป็นค่าอื่นๆ เช่น เป็นพื้นที่ป่า ประมง พื้นที่ภูเขา ที่อยู่อาศัย เป็นต้น เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 1 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 2 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักสภาพภูมิประเทศของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 1×2 เท่ากับ 2 คะแนน

กรณีที่ 3 ในตำบลหนึ่ง ไม่ได้ระบุว่าพื้นที่ดินเค็ม และมีค่าเฉลี่ยความเป็นกรด-ด่าง เท่ากับ 5.9 (pH) เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 3 คะแนน และนำมาคูณกับค่าน้ำหนัก 2 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักสภาพภูมิประเทศของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 3×2 เท่ากับ 6 คะแนน

1.3 ความเหมาะสมของพื้นที่

พิจารณาพื้นที่ว่ามีแหล่งน้ำเพียงพอต่อการเลี้ยงสัตว์ตลอดปีหรือไม่ และเป็นพื้นที่ที่น้ำไม่ท่วมหรือแล้งซ้ำซาก เพราะเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพิจารณาพื้นที่ที่เหมาะสม

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
ความเหมาะสมของพื้นที่	3	มีแหล่งน้ำเพียงพอตลอดทั้งปีและน้ำไม่ท่วม	มีแหล่งน้ำเพียงพอตลอดทั้งปี และ น้ำไม่ท่วมซ้ำซาก	ไม่แล้งซ้ำซากและน้ำไม่ท่วมซ้ำซาก	แล้งซ้ำซาก	ท่วมซ้ำซาก

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก** = 3 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดความเหมาะสมของพื้นที่ที่มีผลต่อความเหมาะสมในการเลี้ยงไก่เนื้อ

- ค่าคะแนน

ความเหมาะสมของพื้นที่ มี 5 ระดับ คือ

- มีแหล่งน้ำเพียงพอตลอดทั้งปีและน้ำไม่ท่วม มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน
- มีแหล่งน้ำเพียงพอตลอดทั้งปีและน้ำไม่ท่วมซ้ำซาก มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
- ไม่แล้งซ้ำซากและน้ำไม่ท่วมซ้ำซาก มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
- แล้งซ้ำซาก มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
- ท่วมซ้ำซาก มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

- ตัวอย่าง

การคำนวณหาค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัด โดยนำค่าคะแนนที่ได้คูณกับค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดนั้น เช่น ในตำบลหนึ่งมีแหล่งน้ำเพียงพอตลอดทั้งปีและน้ำไม่ท่วมซ้ำซาก เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 4 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 3 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักความเหมาะสมของพื้นที่ของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 4×3 เท่ากับ 12 คะแนน

1.4 แหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์ (แหล่งวัตถุดิบอาหารสัตว์ และ โรงงานอาหารสัตว์สำเร็จรูป)

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
แหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์ (กิโลเมตร)	4	0 - 50	51-100	101 - 150	151- 200	มากกว่า 200

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก** = 4 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดแหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์ที่มีผลต่อความเหมาะสมในการเลี้ยงไก่เนื้อ โดยเป็นการวัดระยะทางจากฟาร์มไก่เนื้อถึงแหล่งวัตถุดิบหรือโรงงานผลิตอาหารสัตว์สำเร็จรูป ซึ่งมีผลต่อต้นทุนค่าอาหารสัตว์ เนื่องจากหากระยะทางไกลก็มีผลต่อด้านราคาอาหารสัตว์และค่าขนส่ง

แหล่งวัตถุดิบ หมายถึง เป็นแหล่งที่มีการผลิตวัตถุดิบที่ใช้ประกอบในการผสมอาหารให้กับไก่เนื้อ เช่น มีรำข้าวและปลายข้าว , ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ , มันเส้น , กากถั่วเหลือง หรือ ร้านค้าจำหน่ายวัตถุดิบอาหารสัตว์ เป็นต้น

- ค่าคะแนน

แหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์ มี 5 ระดับ คือ

ระยะทางจากฟาร์มถึงแหล่งวัตถุดิบ ไม่เกิน 50 กม. มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

หรือโรงงานผลิตอาหารสัตว์สำเร็จรูป

ระยะทางจากฟาร์มถึงแหล่งวัตถุดิบ อยู่ระหว่าง 51 - 100 กม. มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน

หรือโรงงานผลิตอาหารสัตว์สำเร็จรูป

ระยะทางจากฟาร์มถึงแหล่งวัตถุดิบ อยู่ระหว่าง 101 - 150 กม. มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน

หรือโรงงานผลิตอาหารสัตว์สำเร็จรูป

ระยะทางจากฟาร์มถึงแหล่งวัตถุดิบ อยู่ระหว่าง 151 - 200 กม. มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน

หรือโรงงานผลิตอาหารสัตว์สำเร็จรูป

ระยะทางจากฟาร์มถึงแหล่งวัตถุดิบ มากกว่า 200 กม. มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

หรือโรงงานผลิตอาหารสัตว์สำเร็จรูป

- ตัวอย่าง

การคำนวณหาค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัด ดำเนินการนำค่าคะแนนที่ได้ คูณกับค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดนั้น เช่น ในตำบลหนึ่งมีระยะทางจากฟาร์มไก่เนื้อถึงแหล่งวัตถุดิบหรือโรงงานผลิตอาหารสัตว์สำเร็จรูป 100 กิโลเมตร เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 3 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 4 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดแหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์ของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 3×4 เท่ากับ 12 คะแนน

1.5 จำนวนประชากรสัตว์

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
จำนวนประชากรสัตว์ (ตัว)	3	20,000,001 ตัว ขึ้นไป	10,000,001 - 20,000,000	3,000,001 - 10,000,000	1,000,000 - 3,000,000	ต่ำกว่า 1,000,000

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก** = 3 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดจำนวนประชากรสัตว์ ซึ่งบ่งบอกถึงสถานการณ์การเลี้ยงสัตว์ในพื้นที่ ณ ปัจจุบันว่ามีความเหมาะสมทางกายภาพมากน้อยเพียงใดในการเลี้ยงไก่เนื้อ ทั้งนี้ การให้คะแนนระดับตำบล ให้ใช้ข้อมูลระดับจังหวัดเป็นตัวแทนการให้คะแนนระดับตำบล ฉะนั้น ในทุกตำบลภายในจังหวัดจะมีค่าคะแนนเท่ากันทุกตำบล

- ค่าคะแนน

จำนวนประชากรสัตว์ มี 5 ระดับ คือ

จำนวนประชากรสัตว์ ตั้งแต่ 20,000,001 ตัว ขึ้นไป	มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน
จำนวนประชากรสัตว์ ระหว่าง 10,000,001 - 20,000,000 ตัว	มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
จำนวนประชากรสัตว์ ระหว่าง 3,000,001 - 10,000,000 ตัว	มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
จำนวนประชากรสัตว์ ระหว่าง 1,000,000 - 3,000,000 ตัว	มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
จำนวนประชากรสัตว์ ต่ำกว่า 1,000,000 ตัว ลงมา	มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

- ตัวอย่าง

การคำนวณหาค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัด โดยนำค่าคะแนนที่ได้ คูณกับค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดนั้น เช่น ในจังหวัดมีจำนวนไก่เนื้อ 1,000,500 ตัว เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 2 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 3 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดจำนวนประชากรสัตว์ของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 2×3 เท่ากับ 6 คะแนน และทุกตำบลภายในจังหวัดจะมีค่าคะแนนเท่ากับ 6 คะแนน

1.6 การขนส่งสู่ตลาด

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
การขนส่งสู่ตลาด (กิโลเมตร)	3	0 - 50	51-100	101 - 150	151- 200	มากกว่า 200

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก** = 3 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดการขนส่งสู่ตลาด โดยวัดระยะทางในการขนส่งจากฟาร์มไก่เนื้อไปยังโรงฆ่าสัตว์หรือโรงงานแปรรูปเนื้อสัตว์ ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งในการเลี้ยงไก่เนื้อ เพราะค่าขนส่งจะมีผลต่อต้นทุนการผลิต

- ค่าคะแนน

การขนส่งสู่ตลาด มี 5 ระดับ คือ

ระยะทางจากฟาร์มไปยังโรงฆ่าสัตว์ ไม่เกิน 50 กม. มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

หรือโรงงานแปรรูป

ระยะทางจากฟาร์มไปยังโรงฆ่าสัตว์ ระหว่าง 51-100 กม. มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน

หรือโรงงานแปรรูป

ระยะทางจากฟาร์มไปยังโรงฆ่าสัตว์ ระหว่าง 101-150 กม. มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน

หรือโรงงานแปรรูป

ระยะทางจากฟาร์มไปยังโรงฆ่าสัตว์ ระหว่าง 151-200 กม. มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน

หรือโรงงานแปรรูป

ระยะทางจากฟาร์มไปยังโรงฆ่าสัตว์ มากกว่า 200 กม. มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

หรือโรงงานแปรรูป

- ตัวอย่าง

การคำนวณหาค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัด โดยนำค่าคะแนนที่ได้ คูณกับค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดนั้น เช่น ในตำบลหนึ่งมีระยะทางการขนส่งจากฟาร์มไก่เนื้อไปยังโรงฆ่าสัตว์หรือโรงงานแปรรูปเนื้อสัตว์ มีระยะทาง 50 กิโลเมตร เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 5 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 3 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดการขนส่งสู่ตลาดของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 5×3 เท่ากับ 15 คะแนน

⇒ ไกลโซ่ (แบบ 005)

1.1 สภาพภูมิอากาศ (ดัชนีความร้อนขึ้น : Temperature Humidity Index - THI)

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
ดัชนีความร้อนขึ้น (THI)	5	ตั้งแต่ 77 ลงไป	78	79	80	ตั้งแต่ 81 ขึ้นไป

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก** = 5 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดค่าดัชนีความร้อนขึ้น ที่มีผลต่อความเหมาะสมในการเลี้ยงไก่ไข่ ทั้งนี้ การให้คะแนนระดับตำบลให้ข้อมูลระดับจังหวัดเป็นตัวแทน การให้คะแนนในระดับตำบล (ทุกตำบลภายในจังหวัดจะมีคะแนนเท่ากัน)

- ค่าคะแนน

ค่าดัชนีความร้อนขึ้น มี 5 ระดับ คือ

ดัชนีความร้อนขึ้น ตั้งแต่ 77 ลงมา

มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

ดัชนีความร้อนขึ้น เท่ากับ 78

มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน

ดัชนีความร้อนขึ้น เท่ากับ 79

มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน

ดัชนีความร้อนขึ้น เท่ากับ 80

มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน

ดัชนีความร้อนขึ้น ตั้งแต่ 81 ขึ้นไป

มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

หมายเหตุ : สำหรับสัตว์ที่เลี้ยงในโรงเรือนระบบปิด หากเป็นพื้นที่ที่มีค่าดัชนีความร้อนขึ้นสูง จะส่งผลให้ต้นทุนเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากจำเป็นที่จะต้องใช้พลังงานไฟฟ้าเพื่อปรับอุณหภูมิ

- ตัวอย่าง

การคำนวณหาค่าคะแนนของตัวชี้วัด โดยการนำค่าคะแนนที่ได้ คูณกับ ค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดนั้น เช่น ในจังหวัดหนึ่งมีระดับความร้อนขึ้นที่ 79 เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 3 คะแนน และนำมาคูณกับ ค่าถ่วงน้ำหนัก 5 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักดัชนีความร้อนขึ้นของทุกตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 3×5 เท่ากับ 15 คะแนน และทุกตำบลภายในจังหวัดจะมีค่าคะแนนเท่ากับ 15 คะแนน

1.2 สภาพภูมิประเทศ

ในกรณีของไกลโซ่ คุณสมบัติของดินมีผลต่อน้ำที่ใช้ในฟาร์มเท่านั้น จึงให้ค่าถ่วงน้ำหนักน้อย เนื่องจากอาหารสัตว์ไม่ได้มากจากการปลูกพืชอาหารสัตว์ในฟาร์ม การพิจารณาคุณภาพความสมบูรณ์ของดินจะพิจารณาจากคุณสมบัติความเป็นกรด-ด่าง (pH) และค่าความเค็ม (EC) ของดิน โดยพิจารณาจากค่าใดค่าหนึ่งเป็นตัวแทนในการให้คะแนน ดังนี้

- ตัวอย่าง

กรณีที่ 1 ในตำบลหนึ่ง ระบุว่าพื้นที่ดินเค็ม ให้ใช้ค่าพื้นที่ดินเค็มเป็นหลักในการให้คะแนน เท่านั้น เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 1 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 2 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักสภาพภูมิประเทศของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 1×2 เท่ากับ 2 คะแนน

กรณีที่ 2 ในตำบลหนึ่ง ไม่ได้ระบุว่าพื้นที่ดินเค็มและค่าเฉลี่ยความเป็นกรด-ด่าง (pH) แต่ระบุเป็นค่าอื่นๆ เช่น เป็นพื้นที่ป่า ประมง พื้นที่ภูเขา ที่อยู่อาศัย เป็นต้น เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 1 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 2 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักสภาพภูมิประเทศของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 1×2 เท่ากับ 2 คะแนน

กรณีที่ 3 ในตำบลหนึ่ง ไม่ได้ระบุว่าพื้นที่ดินเค็ม และมีค่าเฉลี่ยความเป็นกรด-ด่าง เท่ากับ 5.9 (pH) เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 3 คะแนน และนำมาคูณกับค่าน้ำหนัก 2 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักสภาพภูมิประเทศของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 3×2 เท่ากับ 6 คะแนน

1.3 ความเหมาะสมของพื้นที่

พิจารณาพื้นที่ว่ามีแหล่งน้ำเพียงพอต่อการเลี้ยงสัตว์ตลอดปีหรือไม่ และเป็นพื้นที่ที่น้ำไม่ท่วมหรือแล้งซ้ำซาก เพราะเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพิจารณาพื้นที่ที่เหมาะสม

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
ความเหมาะสมของพื้นที่	3	มีแหล่งน้ำเพียงพอตลอดทั้งปีและน้ำไม่ท่วม	มีแหล่งน้ำเพียงพอตลอดทั้งปี และน้ำไม่ท่วมซ้ำซาก	ไม่แล้งซ้ำซากและน้ำไม่ท่วมซ้ำซาก	แล้งซ้ำซาก	ท่วมซ้ำซาก

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก** = 3 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดความเหมาะสมของพื้นที่ที่มีผลต่อความเหมาะสมในการเลี้ยงไก่ไข่

- ค่าคะแนน

ความเหมาะสมของพื้นที่ มี 5 ระดับ คือ

มีแหล่งน้ำเพียงพอตลอดทั้งปีและน้ำไม่ท่วม

มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

มีแหล่งน้ำเพียงพอตลอดทั้งปีและน้ำไม่ท่วมซ้ำซาก

มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน

ไม่แล้งซ้ำซากและน้ำไม่ท่วมซ้ำซาก

มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน

แล้งซ้ำซาก

มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน

ท่วมซ้ำซาก

มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

- ตัวอย่าง

การคำนวณหาค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัด โดยนำค่าคะแนนที่ได้คูณกับค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดนั้น เช่น ในตำบลหนึ่งมีแหล่งน้ำเพียงพอตลอดทั้งปีและน้ำไม่ท่วมซ้ำซาก เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 4 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 3 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักความเหมาะสมของพื้นที่ของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 4×3 เท่ากับ 12 คะแนน

1.4 แหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์ (แหล่งวัตถุดิบอาหารสัตว์ และ โรงงานอาหารสัตว์สำเร็จรูป)

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
แหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์ (กิโลเมตร)	4	0 - 50	51-100	101 - 150	151- 200	มากกว่า 200

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก** = 4 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดแหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์ ที่มีผลต่อความเหมาะสมในการเลี้ยงไก่ไข่ โดยเป็นการวัดระยะทางจากฟาร์มไก่ไข่ถึงแหล่งวัตถุดิบอาหารสัตว์ หรือโรงงานผลิตอาหารสัตว์สำเร็จรูป ซึ่งมีผลต่อต้นทุนค่าอาหารสัตว์ เนื่องจากหากระยะทางไกลก็มีผลต่อด้านราคาอาหารสัตว์และค่าขนส่ง

แหล่งวัตถุดิบ หมายถึง เป็นแหล่งที่มีการผลิตวัตถุดิบที่ใช้ประกอบในการผสมอาหารให้กับไก่ไข่ เช่น มีรำข้าวและปลายข้าว , ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ , มันเส้น , กากถั่วเหลือง หรือ ร้านค้าจำหน่ายวัตถุดิบอาหารสัตว์ เป็นต้น

- ค่าคะแนน

แหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์ มี 5 ระดับ คือ

ระยะทางจากฟาร์มถึงแหล่งวัตถุดิบ ไม่เกิน 50 กม. มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

หรือโรงงานผลิตอาหารสัตว์สำเร็จรูป

ระยะทางจากฟาร์มถึงแหล่งวัตถุดิบ อยู่ระหว่าง 51 - 100 กม. มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน

หรือโรงงานผลิตอาหารสัตว์สำเร็จรูป

ระยะทางจากฟาร์มถึงแหล่งวัตถุดิบ อยู่ระหว่าง 101 - 150 กม. มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน

หรือโรงงานผลิตอาหารสัตว์สำเร็จรูป

ระยะทางจากฟาร์มถึงแหล่งวัตถุดิบ อยู่ระหว่าง 151 - 200 กม. มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน

หรือโรงงานผลิตอาหารสัตว์สำเร็จรูป

ระยะทางจากฟาร์มถึงแหล่งวัตถุดิบ มากกว่า 200 กม. มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

หรือโรงงานผลิตอาหารสัตว์สำเร็จรูป

- ตัวอย่าง

การคำนวณหาค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัด ดำเนินการนำค่าคะแนนที่ได้ คูณกับค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดนั้น เช่น ในตำบลหนึ่งมีระยะทางจากฟาร์มไก่ไข่ถึงแหล่งวัตถุดิบหรือโรงงานผลิตอาหารสัตว์สำเร็จรูป 101 กิโลเมตร เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 3 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 4 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดแหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์ของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 3×4 เท่ากับ 12 คะแนน

1.5 จำนวนประชากรสัตว์

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
จำนวนประชากรสัตว์ (ตัว)	2	5,000,001 ตัว ขึ้นไป	1,000,001 - 5,000,000	500,001 - 1,000,000	200,000 - 500,000	ต่ำกว่า 200,000

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก** = 2 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดจำนวนประชากรสัตว์ ซึ่งบ่งบอกถึงสถานการณ์การเลี้ยงสัตว์ในพื้นที่ ณ ปัจจุบันว่ามีความเหมาะสมทางกายภาพมากน้อยเพียงใดในการเลี้ยงไก่ไข่ ทั้งนี้ การให้คะแนนระดับตำบล ให้ใช้ข้อมูลระดับจังหวัดเป็นตัวแทนการให้คะแนนระดับตำบล ฉะนั้น ในทุกตำบลภายในจังหวัดจะมีค่าคะแนนเท่ากันทุกตำบล

- ค่าคะแนน

จำนวนประชากรสัตว์ มี 5 ระดับ คือ

จำนวนประชากรสัตว์ ตั้งแต่ 5,000,001 ตัว ขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

จำนวนประชากรสัตว์ ระหว่าง 1,000,001 - 5,000,000 ตัว มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน

จำนวนประชากรสัตว์ ระหว่าง 500,001 - 1,000,000 ตัว มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน

จำนวนประชากรสัตว์ ระหว่าง 200,000 - 500,000 ตัว มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน

จำนวนประชากรสัตว์ ต่ำกว่า 200,000 ตัว ลงมา มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

- ตัวอย่าง

การคำนวณหาค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัด โดยนำค่าคะแนนที่ได้ คูณกับค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดนั้น เช่น ในจังหวัดมีจำนวนไก่ไข่ 200,500 ตัว เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 2 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 2 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดจำนวนประชากรสัตว์ของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 2×2 เท่ากับ 4 คะแนน และทุกตำบลภายในจังหวัดจะมีค่าคะแนนเท่ากับ 4 คะแนน

1.6 การขนส่งสู่ตลาด

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
การขนส่งสู่ตลาด (กิโลเมตร)	4	0 - 50	51-100	101 - 150	151- 200	มากกว่า 200

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก** = 4 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดการขนส่งสู่ตลาด โดยวัดระยะทางในการขนส่งจากฟาร์มไก่ไข่ไปยังผู้ค้าส่งไข่ไก่ / ตลาดในพื้นที่ ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งในการเลี้ยงไก่ไข่ เพราะค่าขนส่งจะมีผลต่อต้นทุนการผลิต

- ค่าคะแนน

การขนส่งสู่ตลาด มี 5 ระดับ คือ

- ระยะทางจากฟาร์มไปยังผู้ค้าส่งไข่ไก่/ตลาดในพื้นที่ ไม่เกิน 50 กม. มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน
- ระยะทางจากฟาร์มไปยังผู้ค้าส่งไข่ไก่/ตลาดในพื้นที่ อยู่ระหว่าง 51-100 กม. มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
- ระยะทางจากฟาร์มไปยังผู้ค้าส่งไข่ไก่/ตลาดในพื้นที่ อยู่ระหว่าง 101 - 150 กม. มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
- ระยะทางจากฟาร์มไปยังผู้ค้าส่งไข่ไก่/ตลาดในพื้นที่ อยู่ระหว่าง 151- 200 กม. มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
- ระยะทางจากฟาร์มไปยังผู้ค้าส่งไข่ไก่/ตลาดในพื้นที่ มากกว่า 200 กิโลเมตร มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

- ตัวอย่าง

การคำนวณหาค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัด โดยนำค่าคะแนนที่ได้ คูณกับค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดนั้น เช่น ในตำบลหนึ่งมีระยะทางการขนส่งจากฟาร์มไก่ไข่ไปยังผู้ค้าส่งไข่ไก่ / ตลาดในพื้นที่ มีระยะทาง 50 กิโลเมตร เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 5 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 4 คะแนน ดังนั้นค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดการขนส่งสู่ตลาดของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 5×4 เท่ากับ 20 คะแนน

กระบือ (แบบ 006)

1.1 สภาพภูมิอากาศ (ดัชนีความร้อนชื้น : Temperature Humidity Index - THI)

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
ดัชนีความร้อนชื้น (THI)	2	ตั้งแต่ 77 ลงไป	78	79	80	ตั้งแต่ 81 ขึ้นไป

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก** = 2 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดค่าดัชนีความร้อนชื้น ที่มีผลต่อความเหมาะสมในการเลี้ยงกระบือ สำหรับค่าถ่วงน้ำหนักของกระบือจะมีค่าเท่ากับโคเนื้อ เพราะค่าดัชนีความร้อนชื้นในประเทศไทยไม่มีผลต่อการเลี้ยงกระบือมากนัก ทั้งนี้ การให้คะแนนระดับตำบลให้ใช้ข้อมูลระดับจังหวัดเป็นตัวแทนการให้คะแนนในระดับตำบล (ทุกตำบลภายในจังหวัดจะมีคะแนนเท่ากัน)

- ค่าคะแนน

ค่าดัชนีความร้อนชื้น มี 5 ระดับ คือ

ดัชนีความร้อนชื้น ตั้งแต่ 77 ลงมา

มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

ดัชนีความร้อนชื้น เท่ากับ 78

มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน

ดัชนีความร้อนชื้น เท่ากับ 79

มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน

ดัชนีความร้อนชื้น เท่ากับ 80

มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน

ดัชนีความร้อนชื้น ตั้งแต่ 81 ขึ้นไป

มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

- ตัวอย่าง

การคำนวณหาค่าคะแนนของตัวชี้วัด โดยการนำค่าคะแนนที่ได้ คูณกับ ค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดนั้น เช่น ในจังหวัดหนึ่งมีระดับความร้อนชื้นที่ 79 เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 3 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 2 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักดัชนีความร้อนชื้นของทุกตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 3×2 เท่ากับ 6 คะแนน และทุกตำบลภายในจังหวัดจะมีค่าคะแนนเท่ากับ 6 คะแนน

1.2 สภาพภูมิประเทศ (คุณสมบัติความเหมาะสมของดินสำหรับการผลิตพืชอาหารสัตว์ : pH / EC)

การพิจารณาคุณภาพความสมบูรณ์ของดิน จะพิจารณาจากคุณสมบัติความเป็นกรด-ด่าง (pH) และค่าความเค็ม (EC) ของดิน โดยพิจารณาจากค่าใดค่าหนึ่งเป็นตัวแทนในการให้คะแนน ดังนี้

- **กรณีที่ 1** ตำบลใด ระบุว่าพื้นที่ดินเค็ม ให้ใช้ค่าความเค็มของดิน เป็นตัวแทนการให้คะแนนสภาพภูมิประเทศ โดยมีค่าคะแนน เท่ากับ 1 คะแนน

- **กรณีที่ 2** ตำบลใด ไม่ได้ระบุว่าเป็นพื้นที่ดินเค็มและค่าความเป็นกรด-ด่าง แต่ระบุเป็นค่าอื่นๆ เช่น ที่อยู่อาศัย , พื้นที่ลาดชัน , พื้นที่ประมง เป็นต้น ให้เป็นตัวแทนการให้คะแนนสภาพภูมิประเทศ โดยมีค่าคะแนนเท่ากับ 1 คะแนน

- **กรณีที่ 3** ตำบลใด ไม่ได้ระบุว่าเป็นพื้นที่ดินเค็ม แต่ระบุค่าความเป็นกรด - ด่าง ให้ประเมินคะแนนสภาพภูมิประเทศ โดยใช้ค่าความเป็นกรด - ด่าง ตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
สภาพภูมิประเทศ	4					
- ค่าความเป็นกรด-ด่าง		6.6 - 7.3	6.1 - 6.5 หรือ 7.4 - 7.8	5.5 - 6.0 หรือ 7.9 - 8.4	5.1 - 5.4 หรือ 8.5 - 9.0	4.5 - 5.0 หรือ มากกว่า 9.0
- ค่าความเค็มของดิน						เป็นพื้นที่ ดินเค็ม

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก** = 4 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดสภาพภูมิประเทศ โดยวัดค่าความเป็นกรด - ด่าง และ ค่าความเค็มของดินที่มีผลต่อความเหมาะสมในการปลูกพืชอาหารสัตว์ เพื่อเลี้ยงกระบือ โดยในการพิจารณาตัวชี้วัดค่าความเป็นกรด - ด่าง และ ค่าความเค็มของดิน

- ค่าคะแนน

ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) มี 5 ระดับ คือ

ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) = อยู่ระหว่าง 6.6 - 7.3

มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) = อยู่ระหว่าง 6.1 - 6.5
หรือระหว่าง 7.4 - 7.8

มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน

ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) = อยู่ระหว่าง 5.5 - 6.0
หรือระหว่าง 7.9 - 8.4

มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน

ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) = อยู่ระหว่าง 5.1 - 5.4
หรือระหว่าง 8.5 - 9.0

มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน

ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) = อยู่ระหว่าง 4.5 - 5.0
หรือ มากกว่า 9.0

มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

ค่าความเค็มของดิน (ค่าการนำไฟฟ้าของดิน : EC) ค่าคะแนน มี 1 ระดับ คือ

กรณีระบุว่าเป็นพื้นที่ดินเค็ม มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

- ตัวอย่าง

กรณีที่ 1 ในตำบลหนึ่ง ระบุว่าในพื้นที่ดินเค็ม ให้ใช้ค่าพื้นที่ดินเค็มเป็นหลักในการให้คะแนนเท่านั้น เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 1 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 4 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักสภาพภูมิประเทศของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 1×4 เท่ากับ 4 คะแนน

กรณีที่ 2 ในตำบลหนึ่ง ไม่ได้ระบุว่าพื้นที่ดินเค็มและค่าเฉลี่ยความเป็นกรด-ด่าง (pH) แต่ระบุเป็นค่าอื่นๆ เช่น เป็นพื้นที่ป่า ประมง พื้นที่ภูเขา ที่อยู่อาศัย เป็นต้น เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 1 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 4 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักสภาพภูมิประเทศของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 1×4 เท่ากับ 4 คะแนน

กรณีที่ 3 ในตำบลหนึ่ง ไม่ได้ระบุว่าพื้นที่ดินเค็ม และมีค่าเฉลี่ยความเป็นกรด-ด่าง เท่ากับ 5.9 (pH) เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 3 คะแนน และนำมาคูณกับค่าน้ำหนัก 4 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักสภาพภูมิประเทศของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 3×4 เท่ากับ 12 คะแนน

1.3 ความเหมาะสมของพื้นที่

พิจารณาพื้นที่ว่ามีแหล่งน้ำเพียงพอต่อการเลี้ยงสัตว์ตลอดปีหรือไม่ และเป็นพื้นที่ที่น้ำไม่ท่วมหรือแล้งซ้ำซาก เพราะเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพิจารณาพื้นที่ที่เหมาะสม

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
ความเหมาะสมของพื้นที่	3	มีแหล่งน้ำเพียงพอตลอดทั้งปีและน้ำไม่ท่วม	มีแหล่งน้ำเพียงพอตลอดทั้งปีและ น้ำไม่ท่วมซ้ำซาก	ไม่แล้งซ้ำซากและน้ำไม่ท่วมซ้ำซาก	แล้งซ้ำซาก	ท่วมซ้ำซาก

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก** = 3 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดความเหมาะสมของพื้นที่ที่มีผลต่อความเหมาะสมในการเลี้ยงกระบือ

- ค่าคะแนน

ความเหมาะสมของพื้นที่ มี 5 ระดับ คือ

มีแหล่งน้ำเพียงพอตลอดทั้งปีและน้ำไม่ท่วม

มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

มีแหล่งน้ำเพียงพอตลอดทั้งปีและน้ำไม่ท่วมซ้ำซาก

มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน

ไม่แล้งซ้ำซากและน้ำไม่ท่วมซ้ำซาก

มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน

แล้งซ้ำซาก

มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน

ท่วมซ้ำซาก

มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

- ตัวอย่าง

การคำนวณหาค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัด โดยนำค่าคะแนนที่ได้คูณกับค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดนั้น เช่น ในตำบลหนึ่งมีแหล่งน้ำเพียงพอตลอดทั้งปีและน้ำไม่ท่วมซ้ำซาก เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 4 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 3 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักความเหมาะสมของพื้นที่ของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 4×3 เท่ากับ 12 คะแนน

1.4 แหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์ (วัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร / อุตสาหกรรมทางการเกษตร/ โรงงานอาหารสัตว์สำเร็จรูป และแหล่งวัตถุดิบอาหารสัตว์)

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
แหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์	5	มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาได้ไม่น้อยกว่า 4 ชนิด	มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาได้ไม่น้อยกว่า 3 ชนิด	มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาได้ไม่น้อยกว่า 2 ชนิด	มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาได้ไม่น้อยกว่า 1 ชนิด	ไม่มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก** = 5 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดแหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์ที่มีผลต่อความเหมาะสมในการเลี้ยงกระบือ (ทั้งนี้จะไม่รวมกับการมีแปลงปลูกพืชอาหารสัตว์ เนื่องจากการปลูกพืชอาหารสัตว์ได้วัดการให้คะแนนในตัวชี้วัดสภาพภูมิประเทศ ซึ่งวัดคุณภาพดินสำหรับการปลูกพืชอาหารสัตว์แล้ว)

- ค่าคะแนน

แหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์ มี 5 ระดับ คือ

- มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาได้ ไม่น้อยกว่า 4 ชนิด มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน
- มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาได้ ไม่น้อยกว่า 3 ชนิด มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
- มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาได้ ไม่น้อยกว่า 2 ชนิด มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
- มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาได้ ไม่น้อยกว่า 1 ชนิด มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
- ไม่มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

- ตัวอย่าง

การคำนวณหาค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัด ดำเนินการนำค่าคะแนนที่ได้ คูณกับค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดนั้น เช่น ในตำบลหนึ่งมีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาเป็นอาหารกระบือ ได้ 2 ชนิด เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 3 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 5 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดแหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์ของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 3×5 เท่ากับ 15 คะแนน

1.5 จำนวนประชากรสัตว์

ตัวชีวิต	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
จำนวนประชากรสัตว์ (ตัว)	4	45,001 ตัว ขึ้นไป	15,001 - 45,000	5,001 - 15,000	2,000 - 5,000	ต่ำกว่า 2,000

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก** = 4 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชีวิตจำนวนประชากรสัตว์ ซึ่งบ่งบอกถึงสถานการณ์การเลี้ยงสัตว์ในพื้นที่ ณ ปัจจุบันว่ามีความเหมาะสมทางกายภาพมากน้อยเพียงใด ในการเลี้ยงกระบือ ทั้งนี้ การให้คะแนนระดับตำบล ให้ใช้ข้อมูลระดับจังหวัดเป็นตัวแทนการให้คะแนนระดับตำบล ฉะนั้น ในทุกตำบลภายในจังหวัดจะมีค่าคะแนนเท่ากันทุกตำบล

- ค่าคะแนน

จำนวนประชากรสัตว์ มี 5 ระดับ คือ

จำนวนประชากรสัตว์ ตั้งแต่ 45,001 ตัว ขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

จำนวนประชากรสัตว์ ระหว่าง 15,001 - 45,000 ตัว มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน

จำนวนประชากรสัตว์ ระหว่าง 5,001 - 15,000 ตัว มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน

จำนวนประชากรสัตว์ ระหว่าง 2,000 - 5,000 ตัว มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน

จำนวนประชากรสัตว์ ต่ำกว่า 2,000 ตัว ลงมา มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

- ตัวอย่าง

การคำนวณหาค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชีวิต โดยนำค่าคะแนนที่ได้ คูณกับค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชีวิตนั้น เช่น ในจังหวัดมีจำนวนกระบือ 2,500 ตัว เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 2 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 4 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชีวิตจำนวนประชากรสัตว์ของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 2×4 เท่ากับ 8 คะแนน และทุกตำบลภายในจังหวัดจะมีค่าคะแนนเท่ากับ 8 คะแนน

1.6 การขนส่งสู่ตลาด

ตัวชีวิต	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
การขนส่งสู่ตลาด (กิโลเมตร)	2	0 - 50	51-100	101 - 150	151- 200	มากกว่า 200

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก** = 2 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชีวิตการขนส่งสู่ตลาด โดยวัดระยะทางในการขนส่งจากฟาร์มกระบือไปยังตลาดนัดหรือโรงฆ่าสัตว์ภายในประเทศ ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งในการเลี้ยงกระบือ

- ค่าคะแนน

การขนส่งสู่ตลาด มี 5 ระดับ คือ

ระยะทางจากฟาร์มไปยังตลาดนัด/โรงฆ่าสัตว์ ไม่เกิน 50 กม.	มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน
ระยะทางจากฟาร์มไปยังตลาดนัด/โรงฆ่าสัตว์ อยู่ระหว่าง 51-100 กม.	มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
ระยะทางจากฟาร์มไปยังตลาดนัด/โรงฆ่าสัตว์ อยู่ระหว่าง 101 - 150 กม.	มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
ระยะทางจากฟาร์มไปยังตลาดนัด/โรงฆ่าสัตว์ อยู่ระหว่าง 151- 200 กม.	มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
ระยะทางจากฟาร์มไปยังตลาดนัด/โรงฆ่าสัตว์ มากกว่า 200 กม.	มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

- ตัวอย่าง

การคำนวณหาค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัด โดยนำค่าคะแนนที่ได้ คูณกับค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดนั้น เช่น ในตำบลหนึ่งมีระยะทางในการขนส่งจากฟาร์มกระบือไปยังตลาดนัดหรือโรงฆ่าสัตว์ มีระยะทาง 25 กิโลเมตร เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 5 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 2 คะแนน ดังนั้นค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดการขนส่งสู่ตลาดของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 5×2 เท่ากับ 10 คะแนน

แพะ (แบบ 007)

1.1 สภาพภูมิอากาศ (ดัชนีความร้อนขึ้น : Temperature Humidity Index - THI)

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
ดัชนีความร้อนขึ้น (THI)	2	ตั้งแต่ 77 ลงไป	78	79	80	ตั้งแต่ 81 ขึ้นไป

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก** = 2 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดค่าดัชนีความร้อนขึ้น ที่มีผลต่อความเหมาะสมในการเลี้ยงแพะ ทั้งนี้ การให้คะแนนระดับตำบลให้ข้อมูลระดับจังหวัดเป็นตัวแทน การให้คะแนนในระดับตำบล (ทุกตำบลภายในจังหวัดจะมีคะแนนเท่ากัน)

- ค่าคะแนน

ค่าดัชนีความร้อนขึ้น มี 5 ระดับ คือ

ดัชนีความร้อนขึ้น ตั้งแต่ 77 ลงมา

มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

ดัชนีความร้อนขึ้น เท่ากับ 78

มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน

ดัชนีความร้อนขึ้น เท่ากับ 79

มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน

ดัชนีความร้อนขึ้น เท่ากับ 80

มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน

ดัชนีความร้อนขึ้น ตั้งแต่ 81 ขึ้นไป

มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

- ตัวอย่าง

การคำนวณหาค่าคะแนนของตัวชี้วัด โดยการนำค่าคะแนนที่ได้ คูณกับ ค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดนั้น เช่น ในจังหวัดหนึ่งมีระดับความร้อนขึ้นที่ 79 เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 3 คะแนน และนำมาคูณกับ ค่าถ่วงน้ำหนัก 2 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักดัชนีความร้อนขึ้นของทุกตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 3×2 เท่ากับ 6 คะแนน และทุกตำบลภายในจังหวัดจะมีค่าคะแนนเท่ากับ 6 คะแนน

1.2 สภาพภูมิประเทศ (คุณสมบัติความเหมาะสมของดินสำหรับการผลิตพืชอาหารสัตว์ : pH / EC)

การพิจารณาคุณภาพความสมบูรณ์ของดิน จะพิจารณาจากคุณสมบัติความเป็นกรด-ด่าง (pH) และ ค่าความเค็ม (EC) ของดิน โดยพิจารณาจากค่าใดค่าหนึ่งเป็นตัวแทนในการให้คะแนน ดังนี้

- **กรณีที่ 1** ตำบลใด ระบุว่าพื้นที่ดินเค็ม ให้ใช้ค่าความเค็มของดิน เป็นตัวแทนการให้คะแนนสภาพภูมิประเทศ โดยมีค่าคะแนน เท่ากับ 1 คะแนน

- **กรณีที่ 2** ตำบลใด ไม่ได้ระบุว่าเป็นพื้นที่ดินเค็มและค่าความเป็นกรด-ด่าง แต่ระบุเป็นค่าอื่นๆ เช่น ที่อยู่อาศัย , พื้นที่ลาดชัน , พื้นที่ประมง เป็นต้น ให้เป็นตัวแทนการให้คะแนนสภาพภูมิประเทศ โดยมีค่าคะแนนเท่ากับ 1 คะแนน

- **กรณีที่ 3** ตำบลใด ไม่ได้ระบุว่าเป็นพื้นที่ดินเค็ม แต่ระบุค่าความเป็นกรด - ด่าง ให้ประเมินคะแนนสภาพภูมิประเทศ โดยใช้ค่าความเป็นกรด - ด่าง ตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
สภาพภูมิประเทศ	3					
- ค่าความเป็นกรด-ด่าง		6.6 - 7.3	6.1 - 6.5 หรือ 7.4 - 7.8	5.5 - 6.0 หรือ 7.9 - 8.4	5.1 - 5.4 หรือ 8.5 - 9.0	4.5 - 5.0 หรือ มากกว่า 9.0
- ค่าความเค็มของดิน						เป็นพื้นที่ ดินเค็ม

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก** = 3 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดสภาพภูมิประเทศ โดยวัดค่าความเป็นกรด - ด่าง และ ค่าความเค็มของดินที่มีผลต่อความเหมาะสมในการปลูกพืชอาหารสัตว์เพื่อเลี้ยงแพะ โดยในการพิจารณาตัวชี้วัดค่าความเป็นกรด - ด่าง และ ค่าความเค็มของดิน

- ค่าคะแนน

ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) มี 5 ระดับ คือ

ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) = อยู่ระหว่าง 6.6 - 7.3

มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) = อยู่ระหว่าง 6.1 - 6.5
หรือระหว่าง 7.4 - 7.8

มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน

ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) = อยู่ระหว่าง 5.5 - 6.0
หรือระหว่าง 7.9 - 8.4

มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน

ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) = อยู่ระหว่าง 5.1 - 5.4
หรือระหว่าง 8.5 - 9.0

มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน

ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) = อยู่ระหว่าง 4.5 - 5.0
หรือ มากกว่า 9.0

มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

ค่าความเค็มของดิน (ค่าการนำไฟฟ้าของดิน : EC) ค่าคะแนน มี 1 ระดับ คือ

กรณีระบุว่าเป็นพื้นที่ดินเค็ม มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

- ตัวอย่าง

กรณีที่ 1 ในตำบลหนึ่ง ระบุว่าพื้นที่ดินเค็ม ให้ใช้ค่าพื้นที่ดินเค็มเป็นหลักในการให้คะแนนเท่านั้น เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 1 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 3 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักสภาพภูมิประเทศของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 1×3 เท่ากับ 3 คะแนน

กรณีที่ 2 ในตำบลหนึ่ง ไม่ได้ระบุว่าพื้นที่ดินเค็มและค่าเฉลี่ยความเป็นกรด-ด่าง (pH) แต่ระบุเป็นค่าอื่นๆ เช่น เป็นพื้นที่ป่า ประมง พื้นที่ภูเขา ที่อยู่อาศัย เป็นต้น เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 1 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 3 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักสภาพภูมิประเทศของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 1×3 เท่ากับ 3 คะแนน

กรณีที่ 3 ในตำบลหนึ่ง ไม่ได้ระบุว่าพื้นที่ดินเค็ม และมีค่าเฉลี่ยความเป็นกรด-ด่าง เท่ากับ 5.9 (pH) เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 3 คะแนน และนำมาคูณกับค่าน้ำหนัก 3 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักสภาพภูมิประเทศของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 3×3 เท่ากับ 9 คะแนน

1.3 ความเหมาะสมของพื้นที่

พิจารณาพื้นที่ว่ามีแหล่งน้ำเพียงพอต่อการเลี้ยงสัตว์ตลอดปีหรือไม่ และเป็นพื้นที่ที่น้ำไม่ท่วมหรือแล้งซ้ำซาก เพราะเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพิจารณาพื้นที่ที่เหมาะสม

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
ความเหมาะสมของพื้นที่	3	มีแหล่งน้ำเพียงพอตลอดทั้งปีและน้ำไม่ท่วม	มีแหล่งน้ำเพียงพอตลอดทั้งปี และน้ำไม่ท่วมซ้ำซาก	ไม่แล้งซ้ำซากและน้ำไม่ท่วมซ้ำซาก	แล้งซ้ำซาก	ท่วมซ้ำซาก

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก** = 3 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดความเหมาะสมของพื้นที่ที่มีผลต่อความเหมาะสมในการเลี้ยงแพะ

- ค่าคะแนน

ความเหมาะสมของพื้นที่ มี 5 ระดับ คือ

มีแหล่งน้ำเพียงพอตลอดทั้งปีและน้ำไม่ท่วม

มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

มีแหล่งน้ำเพียงพอตลอดทั้งปีและน้ำไม่ท่วมซ้ำซาก

มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน

ไม่แล้งซ้ำซากและน้ำไม่ท่วมซ้ำซาก

มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน

แล้งซ้ำซาก

มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน

ท่วมซ้ำซาก

มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

- ตัวอย่าง

การคำนวณหาค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัด โดยนำค่าคะแนนที่ได้คูณกับค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดนั้น เช่น ในตำบลหนึ่งมีแหล่งน้ำเพียงพอตลอดทั้งปีและน้ำไม่ท่วมซ้ำซาก เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 4 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 3 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักความเหมาะสมของพื้นที่ของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 4×3 เท่ากับ 12 คะแนน

1.4 แหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์ (วัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร / อุตสาหกรรมทางการเกษตร/ โรงงานอาหารสัตว์สำเร็จรูป และแหล่งวัตถุดิบอาหารสัตว์)

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
แหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์	3	มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาได้ไม่น้อยกว่า 4 ชนิด	มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาได้ไม่น้อยกว่า 3 ชนิด	มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาได้ไม่น้อยกว่า 2 ชนิด	มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาได้ไม่น้อยกว่า 1 ชนิด	ไม่มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก** = 3 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดแหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์ ที่มีผลต่อความเหมาะสมในการเลี้ยงแพะ (ทั้งนี้จะไม่รวมกับการมีแปลงปลูกพืชอาหารสัตว์ เนื่องจากการปลูกพืชอาหารสัตว์ได้วัดการให้คะแนนในตัวชี้วัดสภาพภูมิประเทศ ซึ่งวัดคุณภาพดินสำหรับการปลูกพืชอาหารสัตว์แล้ว)

- ค่าคะแนน

แหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์ มี 5 ระดับ คือ

- มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาได้ ไม่น้อยกว่า 4 ชนิด มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน
- มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาได้ ไม่น้อยกว่า 3 ชนิด มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
- มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาได้ ไม่น้อยกว่า 2 ชนิด มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
- มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาได้ ไม่น้อยกว่า 1 ชนิด มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
- ไม่มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

- ตัวอย่าง

การคำนวณหาค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัด ดำเนินการนำค่าคะแนนที่ได้ คูณกับค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดนั้น เช่น ในตำบลหนึ่งมีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาเป็นอาหารแพะได้ 2 ชนิด เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 3 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 3 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดแหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์ของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 3×3 เท่ากับ 9 คะแนน

1.5 จำนวนประชากรสัตว์

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
จำนวนประชากรสัตว์ (ตัว)	4	40,001 ตัวขึ้นไป	30,001 - 40,000	20,001 - 30,000	10,000 - 20,000	ต่ำกว่า 10,000

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก** = 4 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดจำนวนประชากรสัตว์ ซึ่งบ่งบอกถึงสถานการณ์การเลี้ยงสัตว์ในพื้นที่ ณ ปัจจุบันว่ามีความเหมาะสมทางกายภาพมากน้อยเพียงใดในการเลี้ยงแพะ ทั้งนี้ การให้คะแนนระดับตำบล ให้ใช้ข้อมูลระดับจังหวัดเป็นตัวแทนการให้คะแนนระดับตำบล ฉะนั้น ในทุกตำบลภายในจังหวัดจะมีค่าคะแนนเท่ากันทุกตำบล

- ค่าคะแนน

จำนวนประชากรสัตว์ มี 5 ระดับ คือ

จำนวนประชากรสัตว์ ตั้งแต่ 40,001 ตัว ขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

จำนวนประชากรสัตว์ ระหว่าง 30,001 - 40,000 ตัว มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน

จำนวนประชากรสัตว์ ระหว่าง 20,001 - 30,000 ตัว มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน

จำนวนประชากรสัตว์ ระหว่าง 10,000 - 20,000 ตัว มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน

จำนวนประชากรสัตว์ ตั้งแต่ 10,000 ตัว ลงมา มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

- ตัวอย่าง

การคำนวณหาค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัด โดยนำค่าคะแนนที่ได้ คูณกับค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดนั้น เช่น ในจังหวัดมีจำนวนแพะ 14,500 ตัว เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 2 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 4 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดจำนวนประชากรสัตว์ของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 2×4 เท่ากับ 8 คะแนน และทุกตำบลภายในจังหวัดจะมีค่าคะแนนเท่ากับ 8 คะแนน

1.6 การขนส่งสู่ตลาด

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
การขนส่งสู่ตลาด (กิโลเมตร)	5	0 - 50	51-100	101 - 150	151- 200	มากกว่า 200

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก** = 5 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดการขนส่งสู่ตลาด โดยวัดระยะทางในการขนส่งจากฟาร์มแพะไปยังแหล่งรับซื้อสัตว์มีชีวิต ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งในการเลี้ยงแพะ เพราะค่าขนส่งจะมีผลต่อต้นทุนการผลิต

- ค่าคะแนน

การขนส่งสู่ตลาด มี 5 ระดับ คือ

ระยะทางจากฟาร์มไปยังแหล่งรับซื้อ ไม่เกิน 50 กม.	มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน
ระยะทางจากฟาร์มไปยังแหล่งรับซื้อ อยู่ระหว่าง 51-100 กม.	มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
ระยะทางจากฟาร์มไปยังแหล่งรับซื้อ อยู่ระหว่าง 101 - 150 กม.	มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
ระยะทางจากฟาร์มไปยังแหล่งรับซื้อ อยู่ระหว่าง 151- 200 กม.	มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
ระยะทางจากฟาร์มไปยังแหล่งรับซื้อ มากกว่า 200 กม.	มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

- ตัวอย่าง

การคำนวณหาค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัด โดยนำค่าคะแนนที่ได้ คูณกับค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดนั้น เช่น ในตำบลหนึ่งมีระยะทางการขนส่งจากฟาร์มแพะไปยังแหล่งรับซื้อสัตว์มีชีวิตหรือผลิตภัณฑ์จากสัตว์ มีระยะทาง 50 กิโลเมตร เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 5 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 5 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดการขนส่งสู่ตลาดของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 5×5 เท่ากับ 25 คะแนน

แกะ (แบบ 008)

1.1 สภาพภูมิอากาศ (ดัชนีความร้อนขึ้น : Temperature Humidity Index - THI)

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
ดัชนีความร้อนขึ้น (THI)	2	ตั้งแต่ 77 ลงไป	78	79	80	ตั้งแต่ 81 ขึ้นไป

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก** = 2 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดค่าดัชนีความร้อนขึ้น ที่มีผลต่อความเหมาะสมในการเลี้ยงแกะ ทั้งนี้ การให้คะแนนระดับตำบลให้ใช้ข้อมูลระดับจังหวัดเป็นตัวแทน การให้คะแนนในระดับตำบล (ทุกตำบลภายในจังหวัดจะมีคะแนนเท่ากัน)

- ค่าคะแนน

ค่าดัชนีความร้อนขึ้น มี 5 ระดับ คือ

ดัชนีความร้อนขึ้น ตั้งแต่ 77 ลงมา

มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

ดัชนีความร้อนขึ้น เท่ากับ 78

มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน

ดัชนีความร้อนขึ้น เท่ากับ 79

มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน

ดัชนีความร้อนขึ้น เท่ากับ 80

มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน

ดัชนีความร้อนขึ้น ตั้งแต่ 81 ขึ้นไป

มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

- ตัวอย่าง

การคำนวณหาค่าคะแนนของตัวชี้วัด โดยการนำค่าคะแนนที่ได้ คูณกับ ค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดนั้น เช่น ในจังหวัดหนึ่งมีระดับความร้อนขึ้นที่ 79 เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 3 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 2 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักดัชนีความร้อนขึ้นของทุกตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 3×2 เท่ากับ 6 คะแนน และทุกตำบลภายในจังหวัดจะมีค่าคะแนนเท่ากับ 6 คะแนน

1.2 สภาพภูมิประเทศ (คุณสมบัติความเหมาะสมของดินสำหรับการผลิตพืชอาหารสัตว์ : pH / EC)

การพิจารณาคุณภาพความสมบูรณ์ของดิน จะพิจารณาจากคุณสมบัติความเป็นกรด-ด่าง (pH) และค่าความเค็ม (EC) ของดิน โดยพิจารณาจากค่าใดค่าหนึ่งเป็นตัวแทนในการให้คะแนน ดังนี้

- **กรณีที่ 1** ตำบลใด ระบุว่าพื้นที่ดินเค็ม ให้ใช้ค่าความเค็มของดิน เป็นตัวแทนการให้คะแนนสภาพภูมิประเทศ โดยมีค่าคะแนน เท่ากับ 1 คะแนน

- **กรณีที่ 2** ตำบลใด ไม่ได้ระบุว่า เป็นพื้นที่ดินเค็มและค่าความเป็นกรด-ด่าง แต่ระบุเป็นค่าอื่นๆ เช่น ที่อยู่อาศัย , พื้นที่ลาดชัน , พื้นที่ประมง เป็นต้น ให้เป็นตัวแทนการให้คะแนนสภาพภูมิประเทศ โดยมีค่าคะแนนเท่ากับ 1 คะแนน

- **กรณีที่ 3** ตำบลใด ไม่ได้ระบุว่า เป็นพื้นที่ดินเค็ม แต่ระบุค่าความเป็นกรด - ด่าง ให้ประเมินคะแนนสภาพภูมิประเทศ โดยใช้ค่าความเป็นกรด - ด่าง ตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
สภาพภูมิประเทศ	3					
- ค่าความเป็นกรด-ด่าง		6.6 - 7.3	6.1 - 6.5 หรือ 7.4 - 7.8	5.5 - 6.0 หรือ 7.9 - 8.4	5.1 - 5.4 หรือ 8.5 - 9.0	4.5 - 5.0 หรือ มากกว่า 9.0
- ค่าความเค็มของดิน						เป็นพื้นที่ ดินเค็ม

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก** = 3 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดสภาพภูมิประเทศ โดยวัดค่าความเป็นกรด - ด่าง และ ค่าความเค็มของดินที่มีผลต่อความเหมาะสมในการปลูกพืชอาหารสัตว์เพื่อเลี้ยงแกะ โดยในการพิจารณาตัวชี้วัดค่าความเป็นกรด - ด่าง และ ค่าความเค็มของดิน

- ค่าคะแนน

ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) มี 5 ระดับ คือ

- ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) = อยู่ระหว่าง 6.6 - 7.3 มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน
- ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) = อยู่ระหว่าง 6.1 - 6.5
หรือระหว่าง 7.4 - 7.8 มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
- ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) = อยู่ระหว่าง 5.5 - 6.0
หรือระหว่าง 7.9 - 8.4 มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
- ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) = อยู่ระหว่าง 5.1 - 5.4
หรือระหว่าง 8.5 - 9.0 มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
- ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) = อยู่ระหว่าง 4.5 - 5.0
หรือ มากกว่า 9.0 มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

ค่าความเค็มของดิน (ค่าการนำไฟฟ้าของดิน : EC) ค่าคะแนน มี 1 ระดับ คือ

กรณีระบุว่า เป็นพื้นที่ดินเค็ม มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

- ตัวอย่าง

กรณีที่ 1 ในตำบลหนึ่ง ระบุว่าในพื้นที่ดินเค็ม ให้ใช้ค่าพื้นที่ดินเค็มเป็นหลักในการให้คะแนนเท่านั้น เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 1 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 3 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักสภาพภูมิประเทศของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 1×3 เท่ากับ 3 คะแนน

กรณีที่ 2 ในตำบลหนึ่ง ไม่ได้ระบุว่าพื้นที่ดินเค็มและค่าเฉลี่ยความเป็นกรด-ด่าง (pH) แต่ระบุเป็นค่าอื่นๆ เช่น เป็นพื้นที่ป่า ประมง พื้นที่ภูเขา ที่อยู่อาศัย เป็นต้น เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 1 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 3 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักสภาพภูมิประเทศของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 1×3 เท่ากับ 3 คะแนน

กรณีที่ 3 ในตำบลหนึ่ง ไม่ได้ระบุว่าพื้นที่ดินเค็ม และมีค่าเฉลี่ยความเป็นกรด-ด่าง เท่ากับ 5.9 (pH) เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 3 คะแนน และนำมาคูณกับค่าน้ำหนัก 3 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักสภาพภูมิประเทศของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 3×3 เท่ากับ 9 คะแนน

1.3 ความเหมาะสมของพื้นที่

พิจารณาพื้นที่ว่ามีแหล่งน้ำเพียงพอต่อการเลี้ยงสัตว์ตลอดปีหรือไม่ และเป็นพื้นที่ที่น้ำไม่ท่วมหรือแล้งซ้ำซาก เพราะเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพิจารณาพื้นที่ที่เหมาะสม

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
ความเหมาะสมของพื้นที่	3	มีแหล่งน้ำเพียงพอตลอดทั้งปีและน้ำไม่ท่วม	มีแหล่งน้ำเพียงพอตลอดทั้งปีและ น้ำไม่ท่วมซ้ำซาก	ไม่แล้งซ้ำซากและน้ำไม่ท่วมซ้ำซาก	แล้งซ้ำซาก	ท่วมซ้ำซาก

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก** = 3 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดความเหมาะสมของพื้นที่ที่มีผลต่อความเหมาะสมในการเลี้ยงแกะ

- **ค่าคะแนน**

ความเหมาะสมของพื้นที่ มี 5 ระดับ คือ

มีแหล่งน้ำเพียงพอตลอดทั้งปีและน้ำไม่ท่วม

มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

มีแหล่งน้ำเพียงพอตลอดทั้งปีและน้ำไม่ท่วมซ้ำซาก

มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน

ไม่แล้งซ้ำซากและน้ำไม่ท่วมซ้ำซาก

มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน

แล้งซ้ำซาก

มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน

ท่วมซ้ำซาก

มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

- ตัวอย่าง

การคำนวณหาค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัด โดยนำค่าคะแนนที่ได้คูณกับค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดนั้น เช่น ในตำบลหนึ่งมีแหล่งน้ำเพียงพอตลอดทั้งปีและน้ำไม่ท่วมซ้ำซาก เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 4 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 3 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักความเหมาะสมของพื้นที่ของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 4×3 เท่ากับ 12 คะแนน

1.4 แหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์ (วัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร / อุตสาหกรรมทางการเกษตร/ โรงงานอาหารสัตว์สำเร็จรูป และแหล่งวัตถุดิบอาหารสัตว์)

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
แหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์	3	มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาได้ไม่น้อยกว่า 4 ชนิด	มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาได้ไม่น้อยกว่า 3 ชนิด	มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาได้ไม่น้อยกว่า 2 ชนิด	มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาได้ไม่น้อยกว่า 1 ชนิด	ไม่มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก** = 3 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดแหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์ ที่มีผลต่อความเหมาะสมในการเลี้ยงแกะ (ทั้งนี้จะไม่รวมกับการมีแปลงปลูกพืชอาหารสัตว์ เนื่องจากการปลูกพืชอาหารสัตว์ได้วัดการให้คะแนนในตัวชี้วัดสภาพภูมิประเทศ ซึ่งวัดคุณภาพดินสำหรับการปลูกพืชอาหารสัตว์แล้ว)

- ค่าคะแนน

แหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์ มี 5 ระดับ คือ

- มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาได้ ไม่น้อยกว่า 4 ชนิด มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน
- มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาได้ ไม่น้อยกว่า 3 ชนิด มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
- มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาได้ ไม่น้อยกว่า 2 ชนิด มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
- มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาได้ ไม่น้อยกว่า 1 ชนิด มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
- ไม่มีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

- ตัวอย่าง

การคำนวณหาค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัด ดำเนินการนำค่าคะแนนที่ได้ คูณกับค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดนั้น เช่น ในตำบลหนึ่งมีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรฯ ที่เกษตรกรจัดหาเป็นอาหารแกะได้ 2 ชนิด เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 3 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 3 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดแหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์ของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 3×3 เท่ากับ 9 คะแนน

1.5 จำนวนประชากรสัตว์

ตัวชีวิต	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
จำนวนประชากรสัตว์ (ตัว)	4	12,001 ตัวขึ้นไป	9,001 - 12,000	6,001 - 9,000	3,000 - 6,000	ต่ำกว่า 3,000

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก** = 4 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชีวิตจำนวนประชากรสัตว์ ซึ่งบ่งบอกถึงสถานการณ์การเลี้ยงสัตว์ในพื้นที่ ณ ปัจจุบันว่ามีความเหมาะสมทางกายภาพมากน้อยเพียงใดในการเลี้ยงแกะ ทั้งนี้ การให้คะแนนระดับตำบล ให้ใช้ข้อมูลระดับจังหวัดเป็นตัวแทนการให้คะแนนระดับตำบล ฉะนั้น ในทุกตำบลภายในจังหวัดจะมีค่าคะแนนเท่ากันทุกตำบล

- ค่าคะแนน

จำนวนประชากรสัตว์ มี 5 ระดับ คือ

จำนวนประชากรสัตว์ ตั้งแต่ 12,001 ตัว ขึ้นไป มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

จำนวนประชากรสัตว์ ระหว่าง 9,001 - 12,000 ตัว มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน

จำนวนประชากรสัตว์ ระหว่าง 6,001 - 9,000 ตัว มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน

จำนวนประชากรสัตว์ ระหว่าง 3,000 - 6,000 ตัว มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน

จำนวนประชากรสัตว์ ตั้งแต่ 3,000 ตัว ลงมา มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

- ตัวอย่าง

การคำนวณหาค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชีวิต โดยนำค่าคะแนนที่ได้ คูณกับค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชีวิตนั้น เช่น ในจังหวัดมีจำนวนแกะ 4,500 ตัว เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 2 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 4 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชีวิตจำนวนประชากรสัตว์ของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 2×4 เท่ากับ 8 คะแนน และทุกตำบลภายในจังหวัดจะมีค่าคะแนนเท่ากับ 8 คะแนน

1.6 การขนส่งสู่ตลาด

ตัวชีวิต	น้ำหนัก	ค่าคะแนน				
		5	4	3	2	1
การขนส่งสู่ตลาด (กิโลเมตร)	5	0 - 50	51-100	101 - 150	151- 200	มากกว่า 200

คำอธิบาย :

- **น้ำหนัก** = 5 (น้ำหนักรวม = 20) หมายถึง เป็นค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชีวิตการขนส่งสู่ตลาด โดยวัดระยะทางในการขนส่งจากฟาร์มแกะไปยังแหล่งรับซื้อสัตว์มีชีวิต ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งในการเลี้ยงแกะ เพราะค่าขนส่งจะมีผลต่อต้นทุนการผลิต

- ค่าคะแนน

การขนส่งสู่ตลาด มี 5 ระดับ คือ

ระยะทางจากฟาร์มไปยังแหล่งรับซื้อ ไม่เกิน 50 กม.	มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน
ระยะทางจากฟาร์มไปยังแหล่งรับซื้อ อยู่ระหว่าง 51-100 กม.	มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
ระยะทางจากฟาร์มไปยังแหล่งรับซื้อ อยู่ระหว่าง 101 - 150 กม.	มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
ระยะทางจากฟาร์มไปยังแหล่งรับซื้อ อยู่ระหว่าง 151- 200 กม.	มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
ระยะทางจากฟาร์มไปยังแหล่งรับซื้อ มากกว่า 200 กม.	มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

- ตัวอย่าง

การคำนวณหาค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัด โดยนำค่าคะแนนที่ได้ คูณกับค่าถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดนั้น เช่น ในตำบลหนึ่งมีระยะทางการขนส่งจากฟาร์มแกะไปยังแหล่งรับซื้อสัตว์มีชีวิตหรือผลิตภัณฑ์จากสัตว์ มีระยะทาง 50 กิโลเมตร เมื่อแปรผลจะได้เท่ากับ 5 คะแนน และนำมาคูณกับค่าถ่วงน้ำหนัก 5 คะแนน ดังนั้น ค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดการขนส่งสู่ตลาดของตำบลนี้ จะได้เท่ากับ 5×5 เท่ากับ 25 คะแนน

6. การตรวจสอบและยืนยันข้อมูลฟาร์มมาตรฐานและการขึ้นทะเบียนเกษตรกร (รายตำบล)

การตรวจสอบข้อมูลฟาร์มมาตรฐานและการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ เป็นการตรวจสอบและยืนยันในพื้นที่เหมาะสมน้อย (S3) และไม่เหมาะสม (N) ของสัตว์ทั้ง 8 ชนิด (โคนม โคเนื้อ สุกร ไก่เนื้อ ไก่ไข่ กระบือ แพะ และแกะ) เป็นรายตำบล โดยนำมาเปรียบเทียบกับข้อมูลฟาร์มมาตรฐานของสำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ และข้อมูลการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ของศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยหากตำบลใดมีฟาร์มมาตรฐานตั้งอยู่และ หรือมีเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ที่ขึ้นทะเบียนในพื้นที่นั้น ให้เปลี่ยนสถานะของพื้นที่ตำบลจาก เหมาะสมน้อย (S3) หรือไม่เหมาะสม (N) เปลี่ยนเป็น เหมาะสมปานกลาง (S2)

7. การแปรผลค่าคะแนน

- การแปรผลค่าคะแนน เป็นการนำค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักที่ได้จากตัวชี้วัดทั้ง 6 ตัวชี้วัด โดยมีคะแนนสูงสุดที่ระดับ 100 คะแนน และคะแนนต่ำสุดที่ระดับ 20 คะแนน แบ่งช่วงคะแนนการแปรผล ออกเป็น 4 ระดับ คือ

1. คะแนนถ่วงน้ำหนัก ตั้งแต่ 20 – 39 = เป็นพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมต่อการเลี้ยงสัตว์ชนิดนั้น
2. คะแนนถ่วงน้ำหนัก ตั้งแต่ 40 – 59 = เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการเลี้ยงสัตว์ชนิดนั้น น้อย
3. คะแนนถ่วงน้ำหนัก ตั้งแต่ 60 – 79 = เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการเลี้ยงสัตว์ชนิดนั้น ปานกลาง
4. คะแนนถ่วงน้ำหนัก ตั้งแต่ 80 – 100 = เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการเลี้ยงสัตว์ชนิดนั้น มาก

- **พื้นที่ไม่เหมาะสม**ต่อการเลี้ยงสัตว์ในแต่ละชนิด จะมีค่าคะแนนถ่วงน้ำหนัก ตั้งแต่ 20 - 59 คะแนน หรือเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการเลี้ยงสัตว์น้อย-ไม่เหมาะสม

- **พื้นที่เหมาะสม**ต่อการเลี้ยงสัตว์ในแต่ละชนิด จะต้องมียค่าคะแนนถ่วงน้ำหนัก ตั้งแต่ 60 - 100 คะแนน หรือ เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการเลี้ยงสัตว์ปานกลาง - มาก